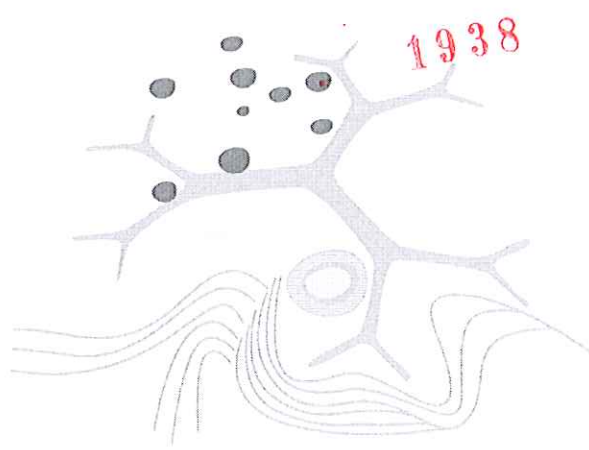

2009 / 3 2015 / B-24
7 (M) 14 1938 - 1975

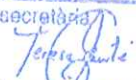

Aprovat pel Ple de l'Ajuntament
en sessió de data 24 OCT. 2014

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenscló
del Territori i Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 4 JUNY 2014
i acordada la seva publicació a l'efecte
d'executivitat en sessió de 18 DES. 2014

La secretària

M. Teresa Manté i Prats

**INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL
PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DEL
FIGARÓ- MONTMANY**

Promotor: AJUNTAMENT
MARÇ 2008

Taula

1. Presentació.....	2
1.1. Introducció.....	2
1.2. Antecedents.....	2
1.3. Marc legal.....	2
1.4. Objectius de l'IAP i abast previst de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.....	3
1.5. Objectius ambientals generals del planejament.....	3
1.6. Objectius ambientals específics del planejament de Figaró- Montmany.....	5
1.7. Perfil ambiental del municipi.....	7
1.8. Relació amb altres plans, programes i projectes.....	8
2. Determinació dels requeriments ambientals significatius del pla.....	10
2.1. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi físic.....	10
2.1.1. Situació i característiques generals.....	10
2.1.2. Climatologia.....	11
2.1.3. Geomorfologia i geologia.....	11
2.1.4. Hidrologia.....	12
2.1.5. Contaminació atmosfèrica: capes de Vulnerabilitat i Capacitat del Territori.....	13
2.2. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi biològic.....	14
2.2.1. Vegetació.....	14
2.2.2. Arbres i arbredes monumentals i d'interès en sòl no urbanitzable.....	16
2.2.3. Fauna.....	17
2.2.4. Espais naturals i figures de protecció i gestió: PEIN, Parc natural i XN 2000.....	17
2.2.5. Boscos d'utilitat pública.....	18
2.2.6. Hàbitats d'interès comunitari.....	18
2.2.7. Connectivitat.....	19
2.3. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi humà.....	20
2.3.1. Població.....	20
2.3.2. Usos del sòl.....	21
2.3.3. Ocupació de sòl.....	23
2.3.4. Activitat econòmica.....	25
2.3.5. Comunicacions i xarxa viària.....	27
2.3.6. Patrimoni arqueològic, arquitectònic i civil.....	27
2.3.7. Riscos.....	28
2.5. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Vectors ambientals.....	32
2.5.1. Cicle de l'aigua.....	32
3. Justificació ambiental de l'alternativa d'ordenació proposada.....	35
3.1. Introducció i antecedents.....	35
3.2. Escenaris de creixement demogràfic i residencial.....	36
3.3. Alternatives de creixement.....	37
3.4. Trama urbana i tipologies edificatòries.....	38
3.5. Localització i magnitud dels creixements: proposta d'ordenació de l'Avanç.....	38
3.6. Factors infraestructurals limitants del creixement.....	40
ANNEX FOTOGRÀFIC.....	41
PLÀNOLS.....	42
1. Emplaçament	
2. Ortofotomapa	
3. Alçades (model digital d'elevacions)	
4. Mapa de pendents	
5. Usos del sòl	
6. Xarxa hidrològica i hidràulica	
7. Geològic: litologia dominant	
8. Mapa d'Hàbitats d'Interès Comunitari	
9. Mapa d'hàbitats de Catalunya	
10. Zones visibles	
11. Figures de protecció: PEIN i Xarxa Natura 2000	
12. Boscos d'utilitat pública	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

1. Presentació

1.1. Introducció

Per encàrrec del despatx CSA arquitectes, LA LLENA ambiental, Serveis i Projectes SCP amb NIF E-25.506.809, realitza aquest **Informe Ambiental preliminar** (en endavant, IAP), per avaluar **en fase prèvia** les afeccions sobre el medi que potencialment poden derivar-se de l'aprovació i desplegament del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (en endavant, POUM) de Figaró- Montmany, prevenir els impactes dels creixements previstos i definir i analitzar l'estratègia envers el desenvolupament urbanístic sostenible del municipi en l'àmbit del seu terme. Aquest IAP és part de la documentació necessària per a completar la tramitació del POUM, atenent al mandat de l'art. 59 de la Llei 1/2005, d'Urbanisme (en endavant, LU). En resum, la redacció d'aquest IAP respon fonamentalment a l'esperit de la nova llei d'Urbanisme que preveu la necessitat que l'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

1.2. Antecedents

El municipi de Figaró- Montmany a hores d'ara disposa de les Normes Subsidiàries aprovades per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona el 24 de juliol de 1981, les quals i fins a juny de 2005 han experimentat sis modificacions puntuals de poc abast i dos plans parcials.

Entre 2001 i 2005, el municipi de Figaró-Montmany va desenvolupar el procés participatiu de l'Agenda 21 que entre llurs conclusions esmentava la necessitat de revisar el planejament general. Segons el *Programa de Participació Ciutadana* aprovat pel Ple Municipal el 2 de maig de 2007, la redacció del POUM suposa una gran oportunitat per fer realitat els objectius que marcava l'Agenda 21 i per resoldre els conflictes urbanístics del municipi, fruit de les debilitats del planejament inicial i d'una aplicació no sempre rigorosa del mateix.

La redacció i la tramitació del planejament en el marc de la figura del POUM s'inicia l'any 2007 per adjudicació de l'Ajuntament de Figaró- Montmany al despatx CSA arquitectes.

1.3. Marc legal

D'acord amb els principis de sostenibilitat generalment acceptats i reconeguts en multitud de tractats, declaracions i legislacions internacionals, i concretament en l'art. 3 i 9 LU, on es defineixen els principis generals de l'actuació urbanística, s'estableix que l'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

Aquest IAP s'ha realitzat d'acord amb el conjunt de normativa amb incidència ambiental i més concretament, d'acord amb l'observança de:

- DIRECTIVA 2001/42/CE, és la norma europea que és transposada a l'Estat espanyol mitjançant la Llei 9/2006, de 28 d'abril, d'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient.
- LLEI 9/2006, de 28 d'abril, d'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient, que en els seus arts. 1-15 estableix les fases i requisits de l'avaluació ambiental amb caràcter de legislació bàsica.
- LLEI d'urbanisme, que preveu que l'informe ambiental per a POUM ha de tenir el contingut que regula la normativa sobre avaluació ambiental de plans i programes.
- DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, que a l'art. 70 (Informe de sostenibilitat ambiental) regula específicament la figura d'avaluació ambiental adequada al POUM.

1940

1.4. Objectius de l'IAP i abast previst de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental

L'objectiu de l'IAP, d'acord amb la normativa que regula aquesta figura i amb el marc legal urbanístic que el fa preceptiu en aquest cas, és determinar l'objecte i abast de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental (ISA) que ha de formar part de la documentació necessària per a l'aprovació inicial del POUM. Aquest IAP ha de determinar aquelles característiques de major rellevància dins el municipi per tal que l'òrgan ambiental competent, és a dir, l'Oficina Tècnica d'Avaluació Ambiental (OTAA)¹ del DMAH emeti el document de referència que determinarà més exactament l'abast de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental i els criteris, objectius i principis ambientals aplicables i el grau d'especificació. El posterior ISA haurà de caracteritzar amb major profunditat els aspectes i elements clau del municipi i alhora, haurà d'avaluar els impactes potencials resultants de l'aplicació del POUM.

Així doncs, de cara a la consecució dels objectius principals l'ISA haurà de:

- a) obtenir, analitzar i contrastar les dades documentals disponibles sobre l'àmbit d'estudi,
- b) descriure la situació actual del medi afectat (físic, biòtic, perceptual i socioeconòmic),
- c) determinar els objectius i criteris de protecció ambiental.

L'abast i contingut de l'IAP que es presentarà per a què l'òrgan ambiental competent emeti el document de referència remetrà fonamentalment a l'apartat a i b de l'article 70 del Reglament de la LU, essent el seu contingut i estructura la següent:

En aquest sentit, el present Informe Ambiental Preliminar (IAP) recull els continguts esmentats als art. 70 a) i 70 b) (capítol 4) del Reglament, concretament:

- a) Determinació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit del pla, és a dir:
 - descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants en l'àmbit del terme,
 - els objectius, criteris i obligacions de protecció ambiental que hi són aplicables,
 - els objectius i criteris ambientals que han d'inspirar el POUM,
 - relació amb altres plans, programes i projectes.
- b) La justificació ambiental de l'elecció de les alternatives, és a dir:
 - la descripció de les alternatives considerades,
 - l'anàlisi global dels impactes de les alternatives considerades,

1.5. Objectius ambientals generals del planejament

D'acord amb els principis de sostenibilitat generalment acceptats i reconeguts en multitud de tractats, declaracions i legislacions internacionals², i concretament en l'art. 3 i 9 LU, on es defineixen els principis generals de l'actuació urbanística, s'estableix que l'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

Pot afirmar-se que un model territorial tendeix cap a la sostenibilitat en la mesura que assegura l'ús sostenible dels diversos recursos naturals, fonamentalment el sòl, i sigui energèticament eficient, minimitzi i assimili la producció de totes les formes de contaminació i residus, conservi la diversitat biològica, i garanteixi la qualitat de vida de la població.

Més concretament, les pautes generals que han d'orientar la planificació dels models d'ocupació del sòl són les següents:

1. Compactació de l'assentament urbà

¹ D'acord al Decret 125/2005, de 14 de juny, de reestructuració dels serveis territorials del DMAH, que inclou la creació de les OTAA.

² Marc legal (apartat 1.3).

Els models urbans expansius, dispersos o difusos impliquen un consum elevat de recursos, una major ocupació de sòls rurals i hàbitats naturals, un malbaratament energètic i, en conseqüència, uns nivells més alts de contaminació. Això indica la necessitat de centrar el desenvolupament urbà en el nucli existent i la seva corona immediata, prioritant la rehabilitació d'àrees interiors sobre l'extensió, sens perjudici de l'ocupació racional dels espais intersticials.

2. Optimització dels teixit urbà existent

Cal posar l'èmfasi de la gestió urbana en la revitalització dels barris o parts antigues i en la recuperació i renovació de zones de la població degradades i obsoletes.

3. Adopció de densitats raonablement altes

Les tipologies urbanes de densitats edificatòries baixes impliquen alt consum de recursos, major manteniment i no afavoreixen la cohesió social. Cal adoptar densitats raonablement elevades que, sense caure en la congestió, permetin tipologies urbanes més eficients i evitin la segregació de col·lectius i comunitats.

4. Assignació flexible i mixta dels usos del sòl

L'optimització funcional d'una vila requereix evitar una excessiva especialització de les seves parts. Una coexistència en l'espai urbà dels diversos usos permet millorar-ne el funcionament, evitar ocupacions innecessàries i redueix la mobilitat obligada.

5. Mobilitat sostenible i integrada amb els usos del sòl

La mobilitat és un dels actuals reptes dels plantejaments sostenibilistes a Europa. El transport motoritzat és la principal font de l'efecte hivernacle i un gran consumidor d'energies fòssils. Els models expansius, difusos i en baixa densitat i les distribucions rígides dels usos comporten més desplaçaments i deriven en l'adopció d'opcions individuals. Per això, cal una planificació integrada dels usos i el transport que minimitzin la mobilitat obligada. Això condueix a models urbans compactes, densos, policèntrics i amb mixtura d'usos, on és possible prioritzar els itineraris peatonals.

6. Ús eficient i reutilització del sòl i altres recursos naturals

Cal fomentar el model que comporti un menor consum de sòl i un estalvi d'altres recursos, atenent a la possibilitat de reciclatge dels recursos consumits o no utilitzats (reutilització d'aigües pluvials i depurades i extensió de les xarxes separatives, compostatge de la matèria orgànica, planificació lumínica, etc.) i impulsant la implantació d'energies renovables. En relació a l'aigua és important protegir els espais de recàrrega dels aqüífers i integrar el màxim la planificació hidrològica i la planificació d'usos.

7. Prevenició i correcció de totes les formes de contaminació

La reducció de les diverses formes de contaminació (hídrica, atmosfèrica, acústica, lumínica, electromagnètica, de sòls, etc.) ha de ser un dels objectius de l'ordenació.

8. Prevenició de riscos naturals i tecnològics

Cal considerar adequadament les àrees de riscos en l'assignació dels usos del sòl: zones inundables, zones de risc geomorfològic, amb risc industrial, ..., així com regular acuradament la implantació d'activitats de risc.

9. Permeabilització i desfragmentació del territori

És important mantenir la permeabilitat ecològica del territori i en conseqüència la connectivitat dels espais lliures, evitar la formació de barreres i prevenir els processos de fragmentació de teixits i paisatges rurals.

10. Conservació de la biodiversitat i el patrimoni en general

És important garantir la conservació en xarxes d'espais d'interès natural, de mostres suficients i ecològicament viables d'ecosistemes, hàbitats i espècies i els àmbits de connexió per a la dispersió d'espècies i altres elements del patrimoni natural d'interès

geològic, paisatgístic, ... així com el patrimoni cultural civil i religiós. També és important introduir el concepte de biodiversitat en la planificació i el tractament dels espais lliures urbans.

1941

11. Manteniment i millora de la identitat i qualitat paisatgística dels ambients rurals i urbans

Cal fixar objectius de qualitat paisatgística per a tots els tipus de paisatge presents en el territori i protegir les unitats més excepcionals i que donen identitat al municipi.

12. Foment de la construcció sostenible

És important introduir criteris bioclimàtics en la edificació pública i privada i l'ús de materials amb l'aplicació de solucions constructives eficients, la introducció d'energies renovables, la prevenció de residus, la prevenció de la contaminació lumínica, etc. En definitiva, es tracta d'allargar el cicle de vida dels materials i de l'edificació.

13. Reducció i valorització dels residus

A més del que ha estat exposat al respecte en el punt anterior, cal preveure en els edificis i en els espais urbans, espais adequats per a les operacions de recollida i transport i instal·lacions per a la recollida selectiva, ...

1.6. Objectius ambientals específics del planejament de Figaró- Montmany

L'ISA haurà de considerar tots aquells àmbits o vectors ambientals sobre els quals el planejament pot incidir, així com la incidència ambiental global del model territorial resultant. Els requeriments ambientals que haurà d'atendre la redacció del pla s'han de concretar en uns **objectius específics** referits als aspectes que s'assenyalen, formulats de manera jerarquitzada segons llur grau d'importància relativa, a fi que es diferenciïn amb claredat els més essencials. Concretament cal referir-se als vectors següents:

Taula 1. Objectius ambientals específics del POUM de Figaró- Montmany.

Sostenibilitat global del model d'ordenació
Ocupació i consum de sòl
<ol style="list-style-type: none"> 1. Conservar i arrodonir la morfologia urbana del nucli. 2. Adaptar l'oferta de creixement a les necessitats reals del municipi prèviament determinades d'acord a factors endògens i exògens. 3. Evitar una oferta de sòl excessivament elevada que desmotivi a la rehabilitació del nucli construït.
Mobilitat i eficiència energètica
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ubicar els creixements en forma adossada al nucli construït de manera que facin innecessaris els desplaçaments en vehicle privat. 2. Preveure un espai cèntric i equidistant en la nova proposta urbana per a la parada de transport públic i dimensionar-lo per a una correcta maniobra
Estructura i identitat del sòl no urbanitzat
<ol style="list-style-type: none"> 1. Mantenir com a ús preferent del sòl no urbanitzable els usos primaris i evitar-hi els usos propis del sòl urbà (residencial, equipaments, etc.). 2. Preservar i reconèixer la vitalitat rural bàsica. 3. Zonificar el terme municipal en funció de les seves característiques geomorfològiques i d'usos i establir les oportunes diferències de tractament.
Fragmentació territorial
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ubicar els creixements residencials en continuïtat amb l'espai urbà construït. 2. Deixar com a espais lliures i sòl no urbanitzable els corredors biològics principals: lleres i planes inundables, línies de carena o de canvi de pendent, fons de vall, etc.
Riscs naturals i tecnològics
<ol style="list-style-type: none"> 1. Establir una franja de seguretat inedificable a tots els efectes a les ribes del riu Congost a partir de la fi de l'actual sòl urbà i a la riba de la Riereta. 2. Evitar la ocupació de terrenys situats en zones amb un pendent > 20%.
Cicle de l'aigua
Abastament
<ol style="list-style-type: none"> 1. Garantir el subministrament per als nous creixements. 2. Reduir els consums i evitar malbarataments d'aigua per enjardinaments evitant models

centrats en parcel·les unifamiliars i ús de vegetació no adaptada.
Sanejament
<ol style="list-style-type: none"> 1. Depuració del 100% de les aigües brutes dels nous creixements. 2. Separació en alta de les aigües residuals de tot el nucli. 3. Reduir el volum d'aigües brutes mitjançant l'aplicació del Decret de Ecoeficiència en les noves promocions i en les reformes.
Ambient atmosfèric
Contaminació per substàncies especialment aquelles vinculades al canvi climàtic
<ol style="list-style-type: none"> 1. Prioritzar els trajectes peatonals dins el nucli i reduir la mobilitat.
Contaminació acústica
<ol style="list-style-type: none"> 1. Prioritzar els trajectes peatonals dins el nucli i reduir la mobilitat. 2. Aprovar el mapa acústic del municipi.
Contaminació lluminosa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Establir uns paràmetres màxims d'il·luminació i d'intrusió lumínica màxima als habitatges. 2. Establir una alçada màxima dels fanals. 3. Tractament diferenciat de les façanes que confronten amb Sòl no urbanitzable (Zona E2: incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda).
Contaminació electromagnètica
<ol style="list-style-type: none"> 1. Preveure els espais per a la ubicació en compartició de les estacions de telefonia mòbil.
Gestió dels materials i dels residus
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ubicar una àrea d'aportació a menys de 75 m de cada habitatge i fer les reserves adients en els vials. 2. Reservar un espai per a la deixalleria mòbil.
Sostenibilitat i ecoeficiència en la urbanització i l'edificació
<ol style="list-style-type: none"> 1. Recollir al POUM els criteris establerts pel Decret d'Ecoeficiència de 14 de febrer de 2006 i vetllar pel seu compliment. 2. Establir tipologies d'habitatge intermèdies (arreglerades, entre mitgeres, ...).
Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural en general
<ol style="list-style-type: none"> 1. Determinar les àrees específiques d'interès agrícola i establir una clau específica en la zonificació. 2. Determinar les àrees específiques d'interès natural, ecològic o connector (hàbitats prioritaris, zones humides associades als barrancs, etc.) i establir una clau específica en la zonificació. 3. Determinar els elements d'interès natural, etc. (fonts, arbredes, arbres, etc.) i incloure-les al Catàleg de Béns del POUM.
Qualitat del paisatge
<ol style="list-style-type: none"> 1. Determinar les àrees específiques d'interès paisatgístic i establir una clau específica en la zonificació. 2. Determinar punts del terme municipal adients per a la instal·lació de miradors i establir un radi de protecció paisatgística.

Com a altres elements específics a considerar en la redacció d'un nou planejament, cal tenir presents les indicacions recollides l'any 2004 en el document del Consorci per a la Defensa de la Conca del Besòs, *Recomanacions al planejament urbanístic municipal per a la incorporació de la delimitació de les zones inundables i pel desenvolupament del Pla Director dels Espais Fluvials de la Conca del Besòs: Figaró-Montmany* (Tusell, 2004). Segons aquest estudi, la revisió del planejament urbanístic vigent hauria de considerar:

1. La creació d'una figura específica de protecció del riu Congost Conservació i protecció els sòls catalogats com sòl no urbanitzable forestal de l'entorn del riu Congost: tram urbà del riu Congost, l'ocupació dels marges del riu és màxima, però aigües avall del polígon de la Rompuda encara es pot evitar l'ocupació de terrenys inundables (en aquest sentit la zona de Gallicant és especialment sensible,
2. La desclassificació del sector urbanitzable situat a l'entorn de la riera de Vallcàrquera, considerat actualment com a sòl urbanitzable en el sector del Colomer,
3. Els catàlegs locals de patrimoni existents: arbres i arbredes, béns, camins, patrimoni relacionat amb usos de l'aigua, com per exemple, el Molí del Mig, l'aqüeducte de can Dosrius, recs principals, etc.,
4. El caràcter de corredor biològic associat a la vall de Maries o vall dels Sots Feréstecs.

1942

1.7. Perfil ambiental del municipi

En el POUM, cal especificar el **perfil ambiental del municipi** en relació amb el planejament. Aquest perfil ha de ser formulat de manera que permeti, en una fase posterior, de comparar-lo amb el perfil anàleg resultant de l'ordenació plantejada pel POUM, com a element bàsic de la seva avaluació ambiental. En aquest cas s'incorporen indicadors quantitius (sobre consum, estalvi i reutilització de recursos, sòls transformats o protegits, prevenció o correcció de la contaminació, etc.), que facilitaran la verificació posterior del compliment quant a la nova ordenació resultant. Els anomenem *indicadors de referència* i es relacionen a la taula següent abans del pla:

Taula 2. Indicadors que conformen el perfil ambiental del municipi.

Superfície per habitant (segons cens 2005, IDESCAT) de sòl urbà + urbanitzable + ocupat per sistemes generals en sòl no urbanitzable
33 Ha
Percentatge d'habitants de zones d'ús principal residencial situades a menys de 500 m dels serveis urbans bàsics
100%
Superfície de sòl no urbanitzable de protecció ambiental
1.183,59 ha (79,11% del TM). Mètode de càlcul: ARCGIS
Superfície, per usos dominants, de sòls urbans i urbanitzables situats en zones inundables i altres zones de risc
<5%
Consum d'aigua d'abastament per habitant (segons dades de l'any 2005)
142 l/hab./dia
Percentatge d'aigües residuals urbanes depurades i que compleixen els paràmetres de qualitat legislativament establerts
98%
Percentatge energètic de producció local en relació al consum total en el municipi (electricitat, gas natural, ...)
0%
Quantitat de tones de CO2 emeses a l'atmosfera per habitatge en l'àmbit objecte d'ordenació (a 18.000 KW de consum anual d'electricitat (kWh)) ³
8,9 TM/habitatge x 302 habitatges principals i no principals (IDESCAT. 2001)= 2.687,8 TM CO2
Persones exposades a nivells sonors superiors a 65 dB diürns i 55 dB nocturns
>90%
Percentatge de sòl d'ús majoritàriament industrial destinat al reciclatge i tractament dels residus industrials
0%

Continuació Taula 2. Indicadors que conformen el perfil ambiental del municipi.

Tipus d'hàbitats existents al municipi i superfície	Ha	%
Llits i marges de rius, o vores d'embassaments, sense vegetació llenyosa densa	5,81	0,39%
Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>),... de terra baixa (i de l'estatge montà)	38,75	2,59%
Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	9,42	0,63%
Matollars (estepars i brolles) silicícules de terra baixa	108,07	7,22%
Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé, d'indrets secs, sovint rocosos, de terra baixa i de l'estatge submontà	34,26	2,29%
Brolles de romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>) -i timonedes-, amb foixarda (<i>Globularia alypum</i>), bufalaga (<i>Thymelaea tinctoria</i>),... calcícules de terra baixa	269,88	18,04%

³ A partir del càlcul que disposa el web del Departament de Medi Ambient i Habitatge (www.gen.cat/mediamb/) segons una estimació per famílies de tres membres al nombre d'habitatges principals i la meitat dels secundaris (no principals) que figura a l'Institut d'Estadística de Catalunya per a l'any 2001 (per absència de dades més recents disponibles)

Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca),... xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	42,99	2,87%
Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), i pradells terofítics silicícoles, mediterranis	3,17	0,21%
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) amb sotabosc de màquies o garrigues	339,53	22,69%
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades mediterrànies	30,77	2,06%
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa	8,35	0,56%
Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	74,03	4,95%
Vernedes (de vegades pollancredes) amb origa morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà, als territoris ruscínic i catalanídric septentrional	8,84	0,59%
Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	12,32	0,82%
Alzinars (boscos o màquies de <i>Quercus ilex</i>) de terra baixa	185,23	12,38%
Alzinars (boscos o màquies de <i>Quercus ilex</i>) muntanyencs	215,02	14,37%
Cingles i penyals calcaris de les contrades mediterrànies càlides	14,16	0,95%
Conreus herbacis extensius de secà	49,67	3,32%
Camps d'avellaners (<i>Corylus avellana</i>)	6,42	0,43%
Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada	18,87	1,26%
Àrees urbanitzades, amb claps importants de vegetació natural	20,58	1,38%
Total	1.496,14	100%

Font: elaboració pròpia amb ARCGIS a partir de les bases cartogràfiques del DMAH (2003).

1.8. Relació amb altres plans, programes i projectes

El POUM ha d'harmonitzar-se amb els plans territorials. Parlem, entre altres, dels següents:

- **Pla Territorial General de Catalunya**

El PTGC va ser aprovat pel Parlament de Catalunya l'any 1995 mitjançant la Llei 1/95. Aquest document constitueix la planificació de màxim rang en l'ordenació del territori a Catalunya i té un abast de 30 anys. Els objectius del pla són potenciar el desenvolupament, equilibrar el territori i ordenar el creixement dins l'àmbit català. Des del punt de vista ambiental, el PTGC estableix una sèrie de condicionants que són d'aplicació directa al municipi de Figaró-Montmany, i que poden limitar de forma important el seu creixement urbanístic. Així estableix com a espais de protecció:

- els espais naturals de protecció especial, els espais del PEIN i els espais "de lligam" entre aquests espais, és a dir, els espais que els estructurin en una xarxa contínua.
- els sòls d'especial interès agrícola i especial interès forestal.
- els espais de la xarxa hidrogràfica, especificant-se que els trams no urbans poden actuar com a corredors biològics que lliguin i assegurin la continuïtat de la xarxa dels espais objecte de protecció.
- les zones de pendents superior al 20%, qualificant-se com a no aptes per a la urbanització.

- **Pla territorial de la regió metropolitana de Barcelona (PTMB)**

Les implicacions del PTMB en el cas del municipi de Figaró-Montmany són similars a les del PTGC, en el sentit que cal evitar la urbanització de les àrees de connexió entre espais naturals i concentrar el creixement urbanístic a l'entorn del nucli urbà existent.

- **Pla director d'infraestructures 2001-2010 (PDI)**

Una de les al·legacions presentades a aquest pla, és a dir, el desdoblament del tren entre la Garriga i Vic, i per tant el desdoblament pel pas de Figaró-Montmany, és des del punt de vista de la mobilitat sostenible un element clau per invertir la tendència a

l'increment de l'ús del vehicle privat a Figaró-Montmany, atès que suposaria una important millora del servei ferroviari.

1943

- **Pla d'espais d'interès natural (PEIN)**

El PEIN és un instrument sectorial de planificació del territori que estableix que els espais naturals no poden ser concebuts com illes desconnectades del territori que les envolta, que cal integrar-los en el territori cercant la connectivitat biològica i, fins i tot, la continuïtat física, de manera que el sistema esdevingui una autèntica xarxa. El PEIN afirma que l'ordenació territorial ha de preveure aquesta exigència ecològica, i protegir també aquells hàbitats naturals o seminaturals que, actuant a tall de passadissos contribueixen a la preservació de les zones o espècies de més vàlua.

- **Pla Especial del Parc Natural del Montseny**

La Diputació de Barcelona està treballant en la revisió d'aquest pla, contemplant com un dels objectius principals garantir la connectivitat ecològica amb els espais naturals circumdants. En aquesta revisió es proposa ampliar el Parc natural dins el municipi de Figaró-Montmany perquè les àrees actuals de preparc esdevinguin parc. També es contempla la inclusió de la riera de Vallcàrquera i entorn. Des del punt de vista urbanístic l'ampliació del Parc Natural del Montseny afectarà majoritàriament terrenys que el planejament municipal ja protegia excepte en el cas del tram final de la riera de Vallcàrquera, que actualment està classificat com a sòl urbanitzable.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2. Determinació dels requeriments ambientals significatius del pla

2.1. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi físic

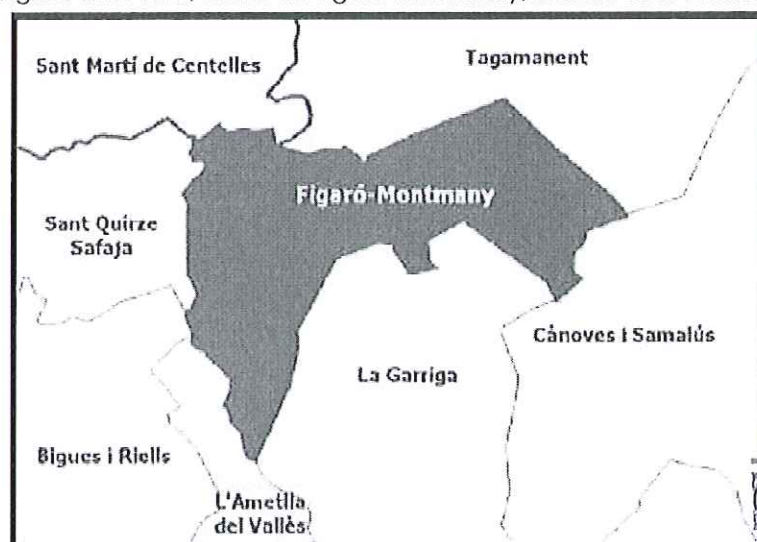
2.1.1. Situació i característiques generals

Figaró-Montmany té una superfície de 14,961 km² i el seu nucli urbà i capital administrativa, el Figaró, és a 320 m d'altitud. El municipi s'estén a banda i banda del riu Congost quan aquest travessa la serralada Prelitoral per fer-se pas vers la plana del Vallès. Així, una meitat del terme s'enfila des de la riba esquerra del Congost pel massís del Montseny, comprnent la major part de la vall de Vallcàrquera i la carena sud que la limita, la capçalera del torrent de can Valls, Roca Centella i la carena que baixa des del pla de la Batalla cap al coll de Carpís. L'altra meitat del terme abasta des de la riba dreta del Congost fins aproximadament la cota 600 dels cingles de Bertí, incloent de nord a sud el fondal del sot del Bac, els Sots Feréstecs, Puiggraciós i les capçaleres del torrent de can Boget i el torrent del Planell.

Per la banda occidental del terme el punt més enlairat s'assoleix al turó de Puiggraciós situat a 810 m d'altitud. D'est a oest el municipi fa 6,9 km de longitud màxima, mentre que de nord a sud i coincidint amb el fons de la vall del Congost s'assoleix la menor longitud del terme amb 1,2 km. En definitiva, doncs, Figaró-Montmany és un municipi de relleu força accidentat amb una reduïda superfície sense pendent i un eix natural en direcció nord-sud constituït per la vall del Congost. El municipi de Figaró-Montmany té bona part del seu territori inclòs en el massís del Montseny, territori que inclou una part important de la conca de Vallcàrquera (en concret tota l'obaga i un petit fragment al peu de la solana), el vessant ponentí, (on hi ha els petits sots de les Pomeretes i de la font d'en Llanes) i les capçaleres dels torrents de Vallverd i can Valls, incloent el pla de la Batalla i voltants de l'ermita de Sant Cristòfol de Monteugues. És un territori heterogeni, que es mou entre els 320 m d'altitud a la desembocadura de Vallcàrquera i a les roques del Coix i els 1.000 m de Roca Centella.

Cal dir que els límits del municipi són resultat d'un procés històric complex sovint relacionat amb els límits de les parròquies de l'època medieval, concretament les antigues parròquies de Sant Pau de Montmany, Sant Pere de Vallcàrquera i Sant Cristòfol de Monteugues.

Figura 1. En verd, terme de Figaró-Montmany, limitant amb termes de Vallès Oriental i un d'Osona.

Font: Agenda 21.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2.1.2. Climatologia

Atenent-nos a l'índex d'humiditat de Thornhwaite, el clima del Figaró és subhúmit trobant-se en la zona de transició entre el clima sec subhúmit de caràcter marítim propi de la plana vallesana (extrem sudoccidental del terme) i el mediterrani humit de les cotes més baixes del Montseny (fondals de Vallcàrquera). La mitjana anual de precipitació del període 1982-2001 és de 674,18 l/m², per sota dels 700 mm anuals del clima mediterrani humit però superior a la mitjana de 600 mm que caracteritza el clima mediterrani subhúmit. La temperatura mitjana anual oscil·la entre els 13° C i els 14° C, pujant a 14° C i 15° C en l'extrem sudoccidental del terme i disminuint a 11° C i 12° C al fons de Vallcàrquera.

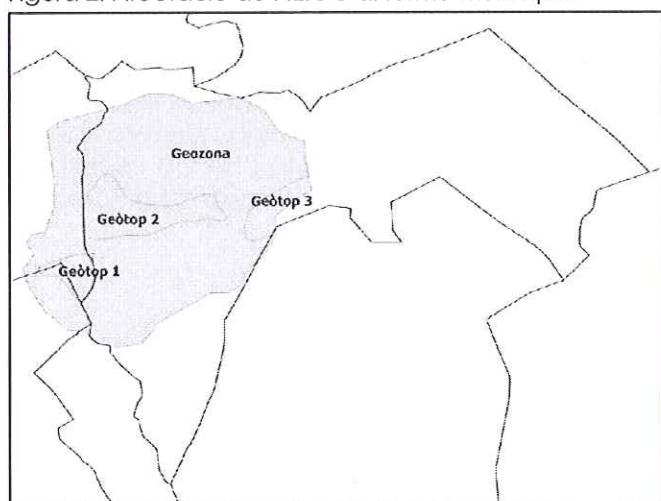
La inversió tèrmica freqüent a la plana del Vallès també es dona a la vall del Congost. A conseqüència d'això, les temperatures són més baixes al fons de vall que a de les muntanyes que l'envolten. La situació del Figaró, enclotat en el congost que forma el riu i per tant amb poques hores d'irradiació directa a l'hivern són causa d'una mitjana de 30 dies de glaçada (22 a l'hivern, 5 a la primavera i 3 a la tardor)⁴, que s'enregistren des del mes d'octubre a l'abril. És freqüent que bufi vent de nord que baixa des d'Osona pel fons de vall i dit localment *salingarda*. Aquest rentat constant de l'atmosfera que provoca aquest vent fa que la boira sigui un fenomen inhabitual a la vall del Congost i restringit a les valls laterals.

2.1.3. Geomorfologia i geologia

El municipi Figaró-Montmany es troba a la unitat de relleu de la serralada Prelitoral, a banda i banda d'un tram de la vall excavada pel riu Congost, entre el conjunt de grades i costes dels cingles de Berfí, modelats amb materials triàsics i eocens horitzontals, pel costat oest i el massís paleozoic del Montseny pel costat est.

Bona part del sector de ponent del terme és inclòs en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya (IEIGC) amb la denominació "Cingles de Berfí". L'Inventari recull els afloraments i llocs d'interès geològic que en conjunt testimonien l'evolució geològica del territori català, i que cal preservar com a patrimoni geològic. Si l'espai a protegir és un punt concret es parla de geòtop i en abordar zones una mica més àmplies s'utilitza el terme geozona. L'Espai d'interès geològic dels cingles de Berfí és una geozona amb tres geòtops.

Figura 2. Afectació de l'IEIGC al terme municipal.

Font: DMAH.

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

⁴ Període 1982-2001.

2.1.4. Hidrologia

El riu Congost que forma part de la conca del Besòs, és el principal curs d'aigua que travessa el municipi al llarg de 1.750 m. També cal destacar la riera de Vallcàrquera, d'uns 5 km de longitud, tributària del Congost i que drena la vall montsenyenca de Vallcàrquera. Pel costat dels cingles de Berfí trobem dos afluents més del Congost, el torrent de Maries, a la vall dels Sots Feréstecs, i el torrent del sot del Bac, així com les capçaleres del torrent dels Tremolencs i el torrent del Planell.

Riu Congost

El riu Congost és un curs de règim mediterrani amb un règim hidrològic molt variable, és a dir, amb cabals normalment escassos però amb crescudes puntuals notables. Com a promig durant 77 dies de l'any el cabal del riu és el 10% del cabal mitjà anual. En un 80% dels mesos no arriba a mantenir una làmina contínua de 10 cm de profunditat, cabal que es considera el mínim admissible per a la conca del Besòs. En aquestes situacions l'aigua prové majoritàriament de les EDAR's Centelles i Congost. El cabal mitjà del Congost a la Garriga, mesurat a l'estació d'aforament dels Pinetons, és de 0'64 m³/s l. En absència d'una estació d'aforament al Figaró podem assumir que el cabal a la Garriga és semblant al cabal del Congost al seu pas pel Figaró (tot i que aigües avall de Figaró hi ha l'aport del torrent de Maries i l'extracció d'aigua feta a partir del rec Monner). Cada any hi ha un període d'estiatge durant el qual el cabal del Congost és inferior als 0'1 m³/s. A la vegada i sobretot durant la primavera i la tardor, té episodis torrencials relacionats amb les pluges on es supera amb escreix el cabal mitjà.

Taula 3. Cabals del riu Congost al pas per la Garriga.

Cabal	m ³ /s
Mitjà anual	0'64
Mitjà any sec	0'29
Mínim any sec	0'05

Font: ACA

Riera de Vallcàrquera

El segon curs d'aigua en importància del municipi és la riera de Vallcàrquera o Riereta, afluent d'uns 5 km de longitud del riu Congost. Tot i no tenir un cabal gaire destacable és permanent encara que darrerament alguns estius, el tram baix s'ha eixugat, fet inusual i del que no se'n recordaven precedents. La riera de Vallcàrquera obté les puntuacions més altes dels 88 punts de mostreig que analitza la Universitat de Barcelona als rius de les comarques barcelonines. Tot plegat indica que la Riereta té aigües molt netes, situació només compartida a la conca del Besòs per les capçaleres dels afluents del Montseny com l'Avencó, Vallforners i Marinet. La conca de la riera té un desnivell important amb alçades que arriben als 1.200 m, és molt forestada i té una geologia que reté importants quantitats d'aigua. Tot i això, en l'actualitat aquest règim hídric s'ha vist alterat per les extraccions d'un volum important d'aigua que en alguns moments s'ha sumat a les condicions de sequera meteorològica.

Cursos d'aigua dels Cingles de Berfí

De menor importància al municipi de Figaró- Montmany existeixen dos cursos d'aigua que podem considerar quasi permanents. El torrent del sot del Bac i el torrent dels Sots Feréstecs recorren els sots del mateix nom. El torrent del sot del Bac és el que té major entitat i un grau de permanència més important. El règim hídric d'aquests torrents es va veure alterat per l'incendi de 1994 que va afectar la vegetació de la seva conca. A partir d'aquest moment s'han tornat més irregulars degut a l'escassa retenció que exerceix la conca sobre l'aigua de pluja. Aquest fet ha afectat de forma més important al torrent de Maries que ara queda eixut amb més facilitat quan fa un temps que no plou. El torrent del sot del Bac té un estat de conservació molt bo amb un índex de BILL que oscil·la entre 8 i 10. El bosc de ribera no té una continuïtat absoluta degut a que en molts trams

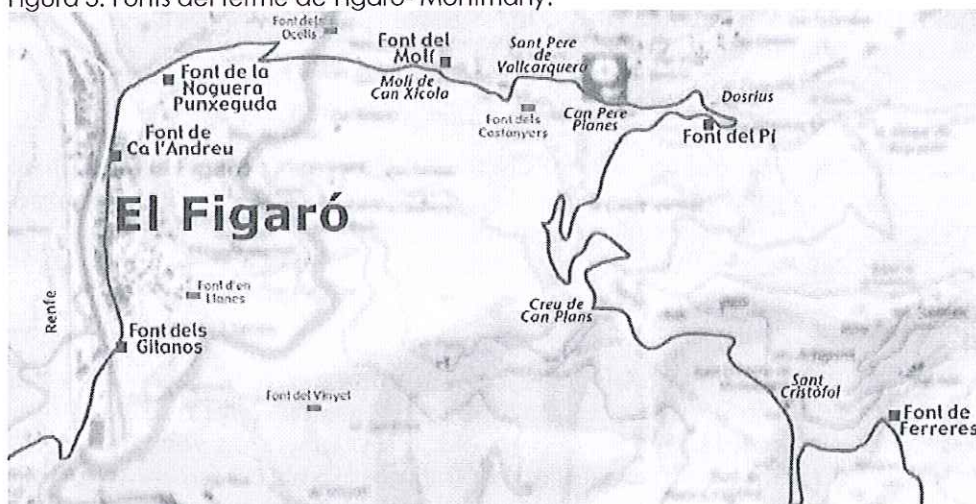
1945

el riu queda encaixat entre roques o el substrat de la pròpia ribera és molt rocós, i no deixa arrelar els arbres.

Fonts

El grup ecologista local *Plataforma Ciutadana Salvem la Riereta* i l'Ajuntament van iniciar, l'any 2003, un projecte de localització de les fonts del municipi que ha permès identificar 54 fonts diferents, algunes de les quals han estat restaurades amb accions de voluntariat.

Figura 3. Fonts del terme de Figaró- Montmany.

Font: ajuntament.

2.1.5. Contaminació atmosfèrica: capes de Vulnerabilitat i Capacitat del Territori

Els Mapes de Vulnerabilitat i Capacitat del Territori (MVCT) és una eina que permet avaluar la incidència dels contaminants emesos a l'atmosfera en una zona determinada. S'ha d'entendre com un element de referència que ha de facilitar l'actuació dels poders públics en matèria de planificació i ordenació del territori per preservar i/o millorar la qualitat de l'aire. El Figaró queda agrupat en el grup 3 que inclou La Selva, Vallès Occidental i Oriental.

Taula 4. Valors segons els mapes de Vulnerabilitat i Capacitat del Territori per a Granollers (1995).

Paràmetre	Capacitat
Partícules	Alta
SO ₂	Alta
NO _x	Alta
CO	Alta

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2.2. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi biològic

2.2.1. Vegetació

El municipi es reparteix entre dos sistemes muntanyosos diferenciats tan des del punt de vista geogràfic com de les característiques ambientals que presenten: els cingles de Berfí i el massís del Montseny. El riu Congost fa de separació natural d'ambdues formacions muntanyoses i determina l'aparició d'hàbitats singulars. Altrament, aquest entorn està estretament condicionat pel nucli urbà i la C-17, fins al punt que bona part del tram de riu que passa pel terme ho fa per dins de l'espai urbà. No té sentit parlar d'un sistema agrari diferenciat d'un sistema forestal, atès que les zones agrícoles són petites i disperses i resten incloses a la matriu forestal. Atenent a aquestes tres consideracions s'estableixen com dos àmbits de muntanya (cingles de Berfí i massís del Montseny) i un àmbit que engloba el nucli urbà del Figaró, el nucli de Gallicant, els horts i el riu Congost.

Pel que fa a la flora protegida cal fer esment del grévol (*Ilex aquifolium*), amb exemplars aïllats a moltes obagues i fondalades i no és descartable la presència de la composta *Centaurea intybacea* a l'entorn del coll de can Tripeta, espècie que si bé no gaudeix de cap estatus de protecció legal és molt rara a Catalunya.

Àmbit del Montseny

Els vessants montsenyencs del municipi de Figaró-Montmany són bàsicament terrenys forestals on dominen clarament els boscos davant dels matollars. Tot i això, ens trobem amb grans superfícies de brolles arbrades amb pi blanc o pi pinyer als vessants solells. En els vessants obacs s'han conservat majoritàriament alzinars litorals (*Viburno-Quercetum*) i els alzinars muntanyencs (*Asplenio-Quercetum*) que com a bosc potencial del territori mediterrani fins als 1.000 metres d'alçada devien ocupar en el passat la major part del territori municipal. Precisament ha estat la intensa explotació forestal tradicional i l'explotació agrícola les causes de la desaparició del bosc original en gran part del terme.

L'alzinar litoral es un bosc dominat per l'alzina, de vegades acompanyada pel pi blanc i el roure martinenc a l'estrat arbori. De tant en tant apareixen exemplars aïllats de caducifolis com l'auró negre o la servera. L'estrat arbustiu i lianoide d'aquest bosc és divers i està constituït per espècies de caràcter mediterrani com l'arboç, el marfull, l'aladern, l'aríjol, la rogeta i l'esparreguera. L'estrat herbaci de l'alzinar litoral en general és força migrat. L'alzinar litoral seria el bosc més estès al municipi de Figaró-Montmany, llevat de les zones més altes i frescals. La majoria de rodals d'alzinar litoral van patir en el passat una intensa explotació forestal i per això avui en dia les formacions vegetals secundàries, especialment les brolles arbrades amb pins, són força abundants. Els retalls d'alzinar litoral més ben constituïts de l'àmbit del Montseny es troben en racons obacs, com ara el sot de la font d'en Llanes o el sot de les Pomeretes. També hi corresponen els rodals d'alzinar de la part baixa de la vall de Vallcàrquera.

En els alzinars muntanyencs trobem un estrat arbori alt dominat per l'alzina, acompanyat d'algun roure, pi roig o pinassa. Per sota podem diferenciar en aquest cas un estrat arbori baix o arbustiu alt en el que trobem arbres i arbustos com l'arç blanc, la servera, el ginestell, el bruc boal i en alguns punts l'arboç. El principal tret diferencial respecte de l'alzinar litoral és la desaparició de les espècies més termòfiles i l'aparició d'algunes espècies mesòfiles, com ara la maduixera o la betònica. L'alzinar muntanyenc es fa a les parts més frescals del territori, zones altes i fondalades. Correspon als alzinars del vessant obac del sot del Socau, de la baga de can Bosc de Tagamanent, del sot de la font dels Pastors i de les zones altes del vessant solell del turó de Roca Centella. A la petita obaga del camí de Sant Cristòfol a can Valls trobem un fragment de roureda que fitocenològicament s'hauria de considerar alzinar muntanyenc. L'activitat forestal ha substituït en diversos punts el bosc d'alzines per pinedes, però encara es poden trobar extensions on predomina l'alzina. La diversitat arbòria actual d'aquests boscos és força

baixa, en part com a resultat del secular aprofitament forestal que han patit. L'explotació forestal que es desenvolupa actualment a la vall del Socau no malmet excessivament el sotabosc i permet la recuperació de l'ecosistema, atès que es respecten el boix grèvol, l'auró negre, l'auró blanc i, sobretot, les serveres.

1946

Àmbit dels Cingles de Bertí

La descripció de la vegetació en aquest àmbit és complexa perquè les àrees afectades per l'incendi del 1994 presenten estadis intermedis i comunitats secundàries en ple procés de recuperació sobretot brolles i matollars de successió. Abans dels focs, bona part dels solells d'aquest àmbit eren recoberts per brolles amb pins i alzinars incipients, corresponents a diferents estadis de la successió ecològica.

Actualment, les formacions vegetals secundàries més importants són les brolles d'estepes i brucs, pròpies dels sòls argilosos descarbonatats i nivells de roques metamòrfiques i plutòniques, i les brolles calcícoles de romani i bruc d'hivern, que dominen les cingleres i els vessants secs i assolellats. En algunes zones aquests dos tipus de matollars formen mosaics amb retalls de màquia d'alzina i arboç.

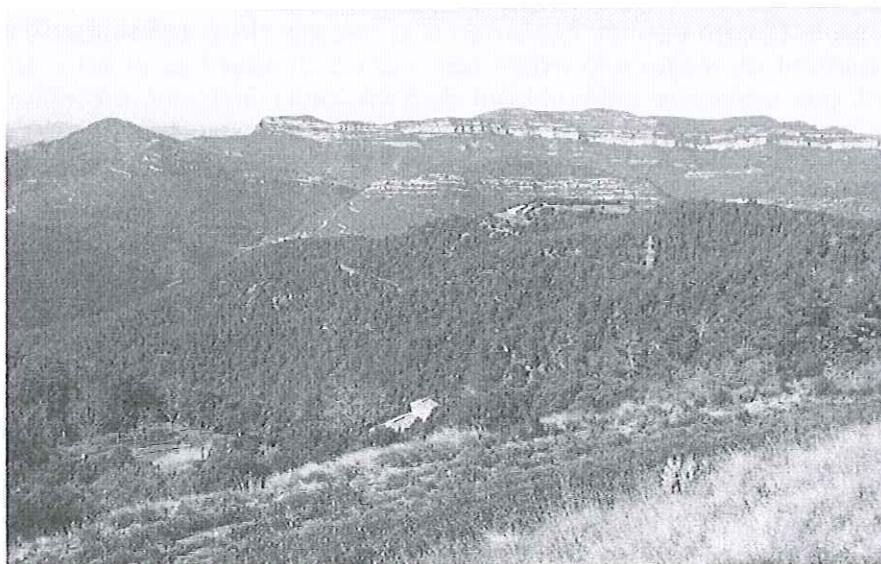

Foto 1. Els cingles de Bertí i tota la banda occidental del terme, des del costat del Montseny, en concret des dels prats de sobre l'ermita de Sant Cristòfol de Monteuges (a primer terme).

També hi és important l'alzinar litoral (*Viburno-Quercetum ilicis subass. pistacietosum*) i l'alzinar amb boix (*Viburno-Quercetum ilicis subass. viburnetosum lantanæ*). El primer, és el més estès a Catalunya pel seu caràcter marcadament mediterrani. Domina a les valls del torrent de can Boget, del torrent de can Sous, del torrent de Maries i algun tram del sot del Bac. L'explotació forestal ha condicionat l'estat actual d'aquesta comunitat i, puntualment, representa un important empobriment biològic perquè es destrueix completament el sotabosc.

L'alzinar amb boix es caracteritza per la presència d'espècies pròpies de les rouredes calcícoles, com el boix, la coronilla boscana i el tortellatge. Com a comunitat de transició és una barreja de plantes característiques d'alzinars típics i rouredes de roure martinenc. Aquest fet fa que, juntament amb alguns tram de verneda, l'alzinars amb boix sigui el bosc més ric del municipi florísticament. L'alzinar amb boix apareix als nivells d'argiles, on abans devien ser més extenses, i en fondalades obagues. A Montmany l'alzinar amb boix arriba a ser pràcticament una roureda i forma mosaic amb altres comunitats de llocs humits com ara les omedes, herbassars humits i bardisses.

Tanmateix, a bona part de l'obaga del castell de Montmany i del Prat, afectades pels focs de 1994, els roures rebroten amb força i tenen un recobriment important. Aquesta comunitat forestal, a causa de la riquesa en espècies submediterrànies i centreeuropees,

augmenta notablement la diversitat del municipi. A més, amb una gestió forestal adequada resulta interessant per la seva baixa inflamabilitat i pot esdevenir, en certa manera, un tallafocs verd.

Una quarta formació vegetal força estesa són les joncedes, que es fan a les obagues de Puiggraciós i el castell dels Moros. La capacitat ramadera de les joncedes és notable, especialment si es compara amb la de brolles i màquies, si bé la càrrega ramadera actual no permet el seu manteniment. Després de l'incendi les espècies pròpies d'espais oberts s'han vist afavorides. Hi ha zones on les plantes més piròfites, com les estepes, han proliferat, com és el cas dels vessants propers a ca n'Oliveres. En altres punts les espècies de les brolles o les mateixes alzines han rebrotat amb força i s'ha constituït un matollar alt proper a les màquies. També hi ha rodals extensos amb densitats molt elevades de pi blanc, com ara els vessants oriental i meridional de Puiggraciós i solells de la Cuspinerà.

Àmbit fluvial i urbà a l'entorn del riu Congost

Quant a la vegetació de ribera, podem diferenciar tres trams del Congost al seu pas pel Figaró. El tram nord, d'uns 300 m, té restes de vegetació herbàcia típica del curs mig com poden ser els bogars i els canyissars amb presència però, de plantes al·lòctones i altres de pròpies d'espais bruts. El tram central, correspon a la totalitat de la zona urbana del poble, i té un recobriment de vegetació mínim per manca d'espai físic el estar el riu endegat. El tram sud, que transcorre entre el pont de Sant Jordi i Gallicant, presenta un aspecte diferenciat ja que la verneda va rebrotar amb força després de la riuada del 1994 i comença a mostrar clapes amb bon estat. Quan no hi ha coberta arbòria trobem una vegetació arbustiva dominada pel saüc i lianes característiques dels boscos de ribera com el llúpol. Aquest tram és avui un dels millors conservats del riu Congost.

Pel que fa a la Riereta, la vegetació de ribera té un nivell de conservació bo, sobretot si ho comparem amb altres indrets similars de la conca del Besòs. A la part baixa de la riera de Vallcàrquera creix una verneda amb ortiga morta i a les capçaleres el bosc és una avellanosa amb falgueres. Es tracta d'una vegetació sense alteracions, en estat natural.

2.2.2. Arbres i arbredes monumentals i d'interès en sòl no urbanitzable

Segons informació de la Subdirecció General de Boscos i Gestió de la Biodiversitat (secció de Protecció i Foment de Fauna i Flora) del DMAH, al TM de Figaró- Montmany no s'hi troba cap arbre monumental declarat per l'Ordre de 8 de febrer de 1990, segons la qual es declaren arbres i arbredes monumentals i es dóna publicitat a l'inventari dels arbres i les arbredes d'interès comarcal i local.

No obstant això, existeix un catàleg d'arbres d'interès local, amb 31 exemplars, que va ser aprovat pel Ple Municipal del 14 d'abril de 2005. Entre els exemplars més destacables hi ha l'alzina de can Valls, el lledoner de ca n'Oliveres i el xiprer del Castell, que d'acord a les seves dimensions podrien ser declarats *arbres monumentals*.

Foto 2. Alzina de can Valls.

1947

2.2.3. Fauna

Són moltes les espècies incloses en directives o lleis de protecció de la fauna citades al municipi. es pot considerar que en

En l'àmbit oriental del terme, la banda del Montseny, les espècies forestals s'estan expandint i les que tenen com a hàbitat els espais oberts o els matollars estan entrant en progressiva regressió. Cal tenir present que aquest àmbit no va quedar gaire afectat per l'incendi de 1994 que va suposar un augment dels espais oberts i les comunitats arbustives a la zona dels cingles de Bertí. Tot i això l'activitat humana que es manté al fons de Vallcàrquera garanteix un reducte d'espais oberts que incrementa la diversitat d'ambient. Un fet destacable de la població faunística de l'àmbit montsenyenc és que tot i ser majoritàries les espècies de distribució mediterrània apareixen espècies pròpies d'indrets més humits del nord de Catalunya que tenen aquesta zona com a límit meridional de distribució (eriçó fosc, etc.).

A l'àmbit del riu Congost, la fauna es caracteritza per la presència d'espècies pròpies del medi fluvial i espècies amb una tendència antropòfila. En aquest sentit, és important destacar que en aquest àmbit es fa palès el problema de les invasions, amb presència de cranc de riu americà, visó americà, carpes, etc. Cal destacar també la importància del Congost com a zona de pas de moltes aus. En aquest sentit, però, es poden distingir els moviments locals d'espècies residents a la zona, com el bernat pescaire, de l'ús ocasional per part d'espècies que realitzen migracions, com és el cas del blauet.

A l'àmbit dels Cingles de Bertí, la fauna vertebrada és molt més diversa que a la resta de terme, gràcies a l'existència de fauna rupícola i a l'abundància de matollars i espais oberts. Per mantenir la diversitat biològica associada a aquesta varietat d'hàbitats és imprescindible però el manteniment dels espais oberts.

En general, del grup dels mamífers destaquen les diverses espècies de ratpenats i la recent citació de la llúdriga (*Lutra lutra*) al riu Congost. Entre l'avifauna destaca l'àguila marcenca (*Circus gallicus*), el duc (*Bubo bubo*), l'enganyapastors (*Caprimulgus sp.*) i el blauet (*Alcedo atthis*). Entre els peixos, el barb de muntanya (*Barbus meridionalis*). I dels invertebrats, el cranc de riu ibèric (*Autopotamobius pallipes*) localitzat l'any 2003 i potser avui dia extint, junt amb diferents espècies d'insectes com l'escanyapolls (*Lucanus cervus*), l'escorpió cec (*Belisaurus xambeui*) el banyarriquer (*Cerambyx cerdo*), l'escarabat cavernícola (*Speonomus urgellesi*), el teixidor (*Ranatra linearis*), la papallona Graellsia isabellae i l'heteròpter *Leptopus hispanus*.

2.2.4. Espais naturals i figures de protecció i gestió: PEIN, Parc natural i xarxa Natura 2000

Les característiques naturals del municipi de Figaró- Montmany han comportat la inclusió de bona part del seu terme municipal a diferents perímetres de protecció.

PEIN

El Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) aprovat pel Decret 328/92 de la Generalitat de Catalunya, incorpora una part important del terme.

Taula 5. Espais inclosos al PEIN en el TM de Figaró- Montmany (2008).

Nom	Ha TM	% del municipi
Massís del Montseny	575,3	38,45%
Cingles de Bertí	608,29	40,66%
Total	1.183,59	79,11%

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

Parc Natural (PN) del Montseny

El juliol de 1977 i el gener de 1978 es varen aprovar el Pla Especial del Montseny, pel sector barceloní gironí respectivament. Posteriorment, el 1978 el Montseny va ser inclòs pel programa MAB de la UNESCO dins la xarxa mundial de Reserves de la Biosfera.

Posteriorment, mitjançant el DECRET 105/1987, de 20 de febrer, es declarà el Parc Natural del Massís del Montseny, culminant un llarg procés de participació, en què els grans promotors de la declaració del Parc varen ser enlitàts excursionistes i ciutadans de la corona metropolitana de Barcelona. Aquest llarg procés va acabar establint un dels espais més significatius de Catalunya, amb una superfície total de 30.120 ha, abraçant espai de la província de Barcelona i de la de Girona. En l'actualitat, s'està tramitant un nou Pla Especial que va ser aprovat inicialment el 17 de maig de 2007.

Taula 6. Superfície del TM de Figaró- Montmany inclosa al Parc Natural (2008).

Nom	Ha TM	% del municipi
Parc Natural del Montseny	96,87	6,47%

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

Xarxa Natura 2000

L'última ampliació de la xarxa Natura 2000 va disposar una que tota la part del terme municipal inclosa en el PEIN entrés a formar part de la xarxa, dins els espais *Gallifa-Cingles de Bertí* i *Massís del Montseny*, en els espais de muntanya interior com a LIC i, en el cas de *Gallifa-Cingles de Bertí*, també com a ZEPA. Aquesta inclusió, a efectes de règim d'usos i protecció, suposa la equiparació a PEIN en virtut de la recent *Llei 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental*.

Taula 7. Espais inclosos a la Xarxa Natura 2000 en el TM de Figaró - Montmany (2008).

Nom	Codi	Ha TM	% del municipi	Tipologia espai
Massís del Montseny	ES5110001	575,3	38,45%	Muntanya interior
Gallifa - Cingles de Bertí	ES5110008	608,29	40,66%	Muntanya interior

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

Altres espais d'interès

Al terme municipal trobem dos espais naturals d'un gran interès ecològic, el sot del Bac i la riera de Vallcàrquera on trobem una de les darreres vernedes més ben constituïdes de la conca del Besòs. A banda d'aquests, hi ha petits paratges que convé remarcar per llur vàlua ecosistèmica i/o pels seus valors paisatgístics: el torrent del bosc Negre, el riu Congost a Gallicant, el salt d'aigua de la font dels Enamorats, els boscos caducifolis de Montmany, el Socau i el salt d'aigua de can Bosc.

2.2.5. Boscos d'utilitat pública

Una gran part del terme està ocupada per boscos i bosquines i prats (90% aproximadament), dotant al municipi d'un marcat caràcter forestal. D'aquesta gran superfície, una petita part, *Les Planes*, és gestionada pel DMAH al restar inclosa dins el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública. *Les Planes* és una forest, de propietat de la Diputació de Barcelona, que divideix la seva superfície entre els termes municipals de Tagamanent i el Figaró- Montmany.

Taula 8. Boscos d'Utilitat Pública dins del TM de Figaró- Montmany.

Núm.	Nom	Títular	Municipis	Ha TM	% municipi
56	Les Planes	Diputació	Tagamanent i Figaró - Montmany	21,23	1,42

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

2.2.6. Hàbitats d'interès comunitari

Dins el terme municipal es localitzen fins a sis comunitats vegetals diferents classificades com a hàbitat d'interès comunitari (HIC) segons la Directiva 97/62/CE que ocupen un 77% de la superfície municipal. Entre aquestes cal destacar la importància dels *prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia)* i les *vernedes i altres boscos*

de ribera, que són un HIC prioritari i també les *pinedes mediterrànies*, que ocupen gairebé una tercera part del terme. Per al manteniment dels primers, és important la continuïtat de la ramaderia extensiva i en concret, l'existència dels petits ramats que continuen pasturant en el terme mentre que per al manteniment de les vernedes és fonamental preservar la qualitat de l'aigua de la Riereta.

1948

Taula 9. Hàbitats d'Interès Comunitari dins del TM de Figaró- Montmany.

Codi	Tipus d'HIC	Ha	% TM
6220	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia)	59,97	4%
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	14,16	1%
91E0	Vernedes i altres boscos de ribera afins (Alno-Padion)	14,65	1%
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	17,43	1%
9340	Alzinars i carrascars	598,46	40%
9540	Pinedes mediterrànies	452,68	30%
	TOTAL	1.157,36	77%

Nota: en negreta, hàbitats prioritaris. Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

2.2.7. Connectivitat

El trencament de la connectivitat biològica entre els espais naturals és un dels problemes ambientals més importants associats a l'actual model de desenvolupament urbanístic i d'infraestructures, que al Vallès Oriental és especialment greu. La ubicació estratègica del municipi, en tant que zona de contacte amb la vegetació submediterrània i de caire centre-europeu pròpia de la comarca d'Osona, fa que sigui un territori clau per al manteniment de la connectivitat ecològica respecte els espais naturals protegits de l'anella verda metropolitana, i molt condicionada per la presència de la C-17.

En aquest sentit, les zones més importants pel seu caràcter de corredor biològic de primera magnitud serien Gallicant, la vall del Torrent de Maries- els sots Feréstecs i la riera de Vallcàrquera.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

2.3. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Medi humà

En aquest apartat ens referirem al volum i a la implantació de la població, usos del sòl i activitats econòmiques que es desenvolupen al municipi, i el seu patrimoni arqueològic, arquitectònic, civil i altres.

2.3.1. Població

Les dades dels censos i padrons de població del municipi de Figaró- Montmany en els darrers setanta anys presenten l'evolució següent:

Taula 10. Evolució de la població en habitants (1936-2006).

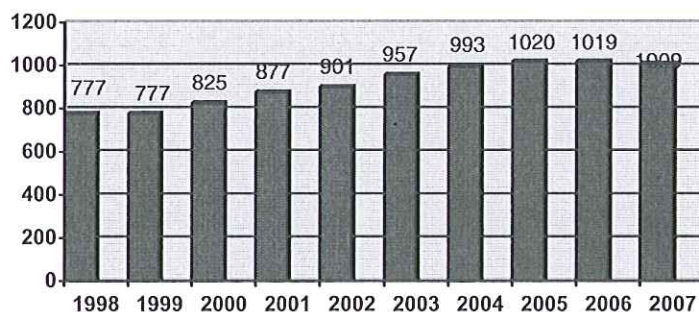
Any	Figaró- Montmany
1900	402
1910	410
1920	417
1930	463
1940	519
1950	541
1960	579
1970	732
1981	632
1991	624
2000	873
2007	1009

Font: l'Institut d'estadística de Catalunya.

Tal com es veu a la taula, la població del municipi, ha anat creixent al llarg del darrer segle. La primera meitat del segle XX, la grandària se situa al voltant del mig miler d'habitants, ara bé, a partir dels anys 60, la població de Figaró-Montmany té un repunt i ja es mou al voltant dels 600 i 700 habitants.

A finals de la dècada dels 90 s'experimenta un canvi d'escala, sobretot a partir de 1999, amb un creixement que l'ha dut a superar el miler d'habitants. En aquest període, s'ha produït doncs un augment de la població superior al nombre d'habitatges construïts. Diverses situacions permeten explicar aquest fenomen. En primer lloc, l'empadronament de persones que tenen una segona residència per motius de fiscalitat així com famílies que tenien segones residències, en alguns casos per venir a viure al Figaró i sense que això signifiqui realment una residència estable. En correspondència a tot el país, també ha augmentat considerablement el nombre d'immigrants. Pel que fa a la població no resident, s'estima que oscil·la entre els 300 i 400 habitants de manera que la població de fet no s'ajusta força a la població de dret.

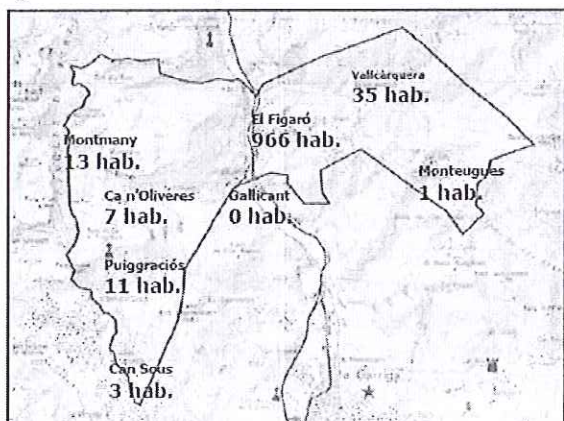
Figura 4. Evolució de la població municipal en el període (1998-2007).

Font: elaboració pròpia a partir de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

1949

Figura 5. Nuclis de població del municipi i habitants censats (2005).

Font: Agenda 21.

2.3.2. Usos del sòl

El municipi presenta un ús clarament forestal, atès que més d'un 95% del terme està ocupat per terrenys forestals, molts dels quals no presenten cap aprofitament. De fet, és el municipi de la comarca i de tota la Regió Forestal V (Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental) amb major percentatge de superfície forestal.

Taula 11. Cobertes de sòl per municipis al Vallès Oriental i Figaró- Montmany (%). 1998.

Municipi	Bosc		Matollars	Prats	Altres	Improductiu		Conreus	Total (ha)
	dens	clar				natural	artificial		
Figaró- Montmany	83,36	0,95	9,25	0,12	0	0,13	1,79	4,41	1.470
Vallès Oriental	59,23	0,33	5,91	0,85	0	0,77	10,27	22,65	85.194

Font: CREAM i MCSC (vegeu mapa de la regió forestal).

Foto 3. El Figaró des de la torre de Puiggraciós, on s'aprecia la vocació forestal del terme.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

En molts casos, la manca de rendibilitat econòmica i la no explotació per part dels propietaris, ocasiona l'abandonament de la gestió forestal sobretot a partir de les dècades de 1970, 1980 i 1990. Un exemple de no gestió correspondria a les zones que deu anys després de l'incendi de 1994 presenten densitats molt elevades d'arbres i rebrots, que actualment es troben en una fase crítica en quan a risc d'incendi i competència entre peus. En altres casos, especialment a la finca de ca n'Oliveres, els treballs forestals s'han desenvolupat amb un cert impacte ambiental (selecció inadequada de peus, abandonament de restes combustibles, obertura indiscriminada de pistes de desembosc, pèrdua de corriols tradicionals i fonts). Amb tot, en el sector oriental del municipi, a la banda del Montseny, els darrers anys si han estat objecte d'una gestió forestal i sembla que hi ha una certa revifalla sobretot per empreses provinents d'altres municipis. Actualment aproximadament dos terços de la superfície forestal del municipi disposa de Pla tècnic de gestió i millora forestal (PTGMF).

tot i aquest predomini forestal, en el sòl no urbanitzable, identifiquem usos relacionats amb el mateix sector primari, ja sigui de naturalesa forestal o agrícola i les seves estructures associades (magatzems, coberts,...) i esporàdicament també identifiquem usos no directament relacionats amb la vocació primària d'aquest sòl no urbanitzable però que igualment li són propis o habituals. En aquest sentit, cal destacar:

- Serveis tècnics (antenes de telefonia mòbil, estacions de gas,...).
- Residencial (habitatges permanents i estacionals), sobretot a la Vall de Vallcàrquera.
- Lleure: cases de colònies, club de tennis, etc.

Potser l'ús més problemàtic en sòl no urbanitzable ve donat pels usos terciaris o residencials implantats en els darrers anys, és a dir, fora d'ordenació. Tot i que al terme no es pot parlar d'un nucli de població disseminada estable hi ha diversos assentaments. Així per exemple, cal destacar diverses construccions que s'han construït al marge esquerre de la Riereta, uns 40 metres per sobre de la font de la Noguera Punxeguda, i que s'utilitzen com a magatzems de material de construcció, una barraca propera al castell de Montmany i quatre vivendes al marge dret de la Riereta, pocs metres al sud de can Puig, també a Vallcàrquera.

Menció a part requereixen la urbanització de can Bosc, situada en un terreny molt difícil – just al marge de la Riereta–, però l'antiguitat de la qual complica l'acarament legal de la mateixa i la masia de l'Ullar (Montmany), inclosa precisament en el catàleg d'edificacions d'interès històric i artístic. Aquesta masia, situada a escassos metres de l'ermita de Sant Pau de Montmany, funciona com a centre de recollida de vehicles abandonats però al marge de qualsevol gestió reglada. Això li confereix un aspecte de deixadesa i incúria visible des de bona part del terme, que contravé totalment la vocació d'aquell sòl.

Taula 12. Usos del sòl (2002).

	Ha	%
Infraestructures viàries	21,2	1,420
Urbanitzacions	10,2	0,680
Zones industrials i comercials	1,6	0,108
Conreus herbacis de secà	31,0	2,069
Conreus herbacis de regadiu	6,0	0,403
Fruiters de secà	12,5	0,836
Bosquines i prats	545,9	36,484
Bosc d'escleròfil.les	198,7	13,282
Bosc de caducifolis	46,7	3,122
Bosc d'aciculifolis	622,4	41,597
Sòl amb vegetació escassa o nul.la	1,0	0,066
TOTAL	1497,2	100,

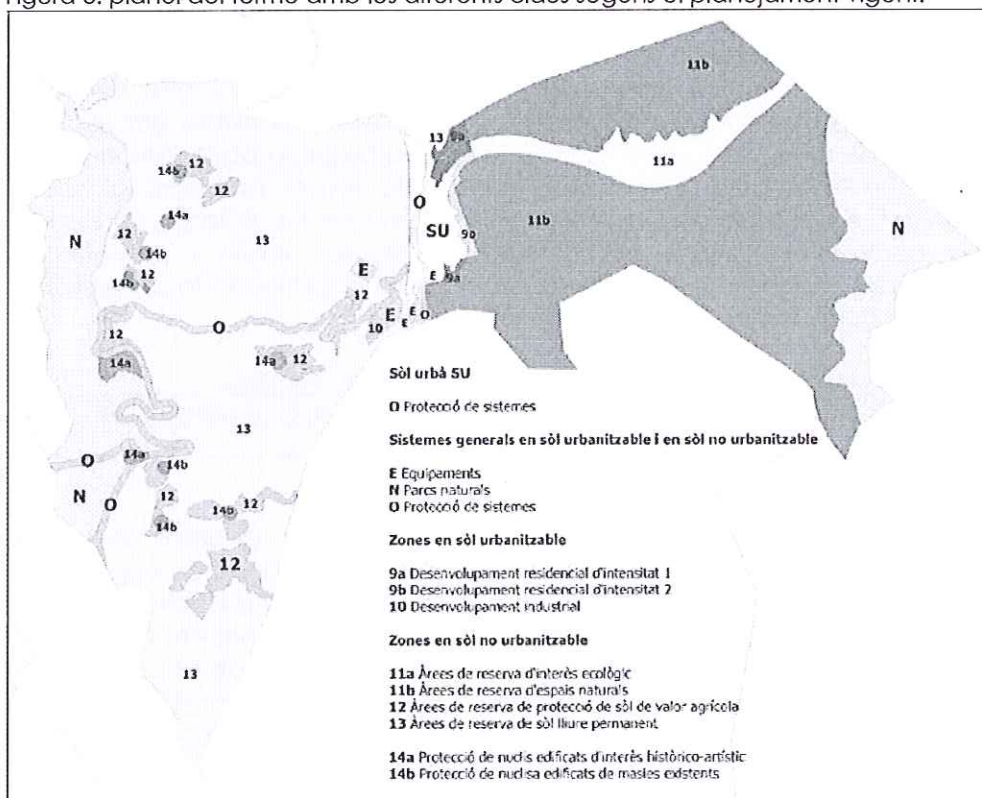
Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH)

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

1950

Figura 6. plànol del terme amb les diferents claus segons el planejament vigent.

Font: Agenda 21.

Taula 13. Distribució de la superfície del sòl no urbanitzable per claus.

Clau	Nom	Superfície (m2)
11a	Reserva d'interès ecològic	52.101
11b	Prot. d'espais naturals	4.473.790
12	Prot. sòl valor agrícola	57919
13	Sòl lliure permanent	5.443.680
14a	Prot. nuclis int. històric	7.932
14b	Prot. masies existents	4.929
Total		10.040.351

Font: Memòria de l'Avanç d'ordenació.

Les activitats extractives de pedra ornamental tenen una gran importància econòmica al municipi veí de Tagamanent i donen feina a força persones del Figaró, però en l'actualitat no existeix cap explotació minera al municipi de Figaró- Montmany, si bé en els darrers anys alguna de les empreses amb seu a Tagamanent havia iniciat els tràmits per poder extreure'n.

2.3.3. Ocupació de sòl

A l'igual que a molts municipis de la regió, l'ocupació en el sòl urbà i urbanitzable, es configura més o menys radialment al voltant de les vies de circulació, en aquest cas, l'antiga carretera de Barcelona, i tot plegat condicionat pels cursos d'aigua. El nucli urbà del Figaró constitueix un exemple més de colonització progressiva, que a mesura que avancen els segles, s'eixampla des de l'assentament primitiu en un indret més enlairat, on es troba la plaça de l'església, i a partir d'allà, la població es va estenent vora les carreteres o ravals que donen entrada al poble des de la carretera de Barcelona. Així, els edificis s'han estès progressivament avall de la recta principal i més recentment, al llarg del segle XX, es va formar un raval al marge dret del riu Congost. En resum, el gruix del poblament ocupa les terrasses de la riba esquerra del riu, en una zona en pendent

progressiu E-O i a la riba dreta, se situa l'estació del ferrocarril, a més del raval esmentat, així com també el sector industrial de la Rompuda i les piscines municipals.

S'ha de dir que els assentaments humans en aquesta regió, presenten un aspecte prou compacte i per això l'ocupació del sòl urbà, es considera moderada ateses les característiques d'aquest territori on el relleu del terreny ha representat limitacions i barreres físiques. No obstant, la presència de moltes cases unifamiliars que daten del fenomen primigeni de la segona residència iniciat per la burgesia barcelonina a primers del segle XX, fa que l'ocupació d'espai urbà sigui un xic alta en proporció al volum de població i sobretot, en comparació a municipis on el model d'habitatge en la darrera dècada s'ha centrat en edificis plurifamiliars. En aquest sentit, i considerant la importància clau del vector ocupació de sòl en el còmput global de la sostenibilitat, la petjada ecològica considerant l'ocupació de sòl és alta.

Taula 14. Petjada urbana en base a la ocupació de sòl (2006).

	Habitants	Superfície ocupada (Ha)	Habitants/Ha
Petjada urbana	1009	30,69	33

Font: elaboració pròpia.

Quant a la construcció d'habitatges, no ha estat important en els últims anys. Segons dades del Col·legi Oficial d'Aparelladors de Catalunya, s'han emès únicament 18 certificats de final d'obra. En aquest període, la Direcció General d'Habitatge ha emès 21 cèdules d'habitabilitat. Tanmateix, cal tenir en compte que recentment s'han construït i s'estan acabant de construir alguns habitatges. Això correspondria als 54 projectes visats l'any 2006 pel Col·legi d'Aparelladors que correspon al sector de la font d'en Llanes i que ha estat l'operació urbanística més important dels últims decennis. No obstant, la taula és certament orientativa sobre la incidència de la construcció al municipi.

Taula 15. Habitatges construïts de nova planta en el període 2000-2006 a Figaró- Montmany.

Any	Habitatges iniciats	Habitatges acabats	
	Projectes visats col·legis Aparelladors	Cèdules d'habitabilitat habitatges lliures segons DGAH ⁵	Certificats finals d'obra col·legi aparelladors
2006	54	0	0
2005	4	0	0
2004	12	0	13
2003	0	14	2
2002	8	3	0
2001	1	0	1
2000	5	5	2

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

En correspondència a allò que s'ha esmentat, pel que fa al nombre d'habitatges familiars, el seu nombre s'ha mantingut estable en els últims anys, al voltant de 450 habitatges. Allò que ha variat ha estat la seva naturalesa, ja que, si fins a mitjans dels 90 el percentatge dels habitatges principals desocupats supera àmpliament la meitat del total, a l'any 2001, aquesta proporció, s'inverteix, pels guanys de població. Segons les dades oficials, hi ha un fort traspàs dels habitatges secundaris cap als principals que cal atribuir al fenomen esmentat a l'apartat de població de empadronament i canvi de residència de persones de l'entorn urbà amb una segona residència al Figaró i la irrupció de la immigració. Ja sigui com a habitatges secundaris o vacants, el cert és que la segona residència es una modalitat que té importància a Figaró- Montmany, en consonància a la tradició del municipi.

⁵ Direcció General d'Habitatge del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Taula 16. Habitatges familiars per tipus de residència a Figaró- Montmany. Cens d'habitatges.

Any	Principals	Secundaris		Total
	Ocupats	Secundaris	Vacants	
2001	302	101	54	457
1981	173	227	37	437

1951

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT).

Les Normes Subsidiàries vigents fomenten un creixement urbanístic de baixa densitat. No obstant, els cal reconèixer un impuls al casc antic i el seu entorn en benefici d'un nucli més compacte i una densitat d'habitatges significativament superior a la resta del sòl urbà. En tot cas, la magnitud de la trama urbana no ha variat significativament en els darrers anys, més aviat s'ha consolidat.

Taula 17. Classificació del sòl segons el planejament vigent.

Sòl	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Urbà	30,69	2,09
Urbanitzable	23,63	1,61
No urbanitzable	1.415,88	96,3
Total	1.470,2	100

Font: Memòria de l'ordenació.

2.3.4. Activitat econòmica

En els darrers quinze anys, en correspondència a l'increment de població i la incorporació de la dona al treball, la població activa del municipi ha augmentat considerablement. Actualment, la població activa de Figaró- Montmany, és d'unes 400 persones, i encara segons dades més recents (Caja España, 2006, INEM), la xifra de població afiliada a la Seguretat Social, seria de 663 persones. Bona part de la població però desenvolupa la seva activitat professional fora del municipi, sobretot a l'àrea metropolitana.

Quant a la població activa treballant al municipi, destaca en primer lloc el sector secundari, amb les indústries manufactureres, seguit a certa distància per la construcció, essent aquests dos sectors tradicionalment els més importants. El sector industrial estaria representat per les empreses que s'ubiquen a les dues zones industrials del Figaró, la Rompada i la Cuspineria. Ara bé, cal destacar que globalment la població activa del municipi està altament diversificada essent la suma de molts diferents segments d'ocupació, en general terciari i de serveis, allò que més persones ocupa, i en tot cas, més del 50%.

Taula 18. Ocupats per grans sectors d'activitat. Població de 16 anys i més (CCAIE 93).

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
2001	6	125	59	214	404
1991	6	94	50	94	244

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Taula 19. Ocupats per branques d'activitat. Població de 16 anys i més (CCAIE 93).

	1991	%	2001	%
Agricultura i ramaderia	6	2,46%	6	1,49%
Indústries manufactureres	94	38,52%	123	30,45%
Electricitat, gas i aigua	0		2	0,50%
Construcció	50	20,49%	59	14,60%
Comerç i reparació	30	12,30%	40	9,90%
Hosteleria	9	3,69%	16	3,96%
Transport i comunicacions	17	6,97%	24	5,94%
Mediació financera	6	2,46%	6	1,49%
Immobil·liària, lloguers i serveis empresarials	4	1,64%	21	5,20%
Administració pública, defensa i SS	3	1,23%	20	4,95%
Educació	8	3,28%	25	6,19%

Sanitat i serveis socials	8	3,28%	34	8,42%
Altres serveis	9	3,69%	18	4,46%
Personal domèstic	0		10	2,48%
Total	244	100,00%	404	100,00%

Font: Institut d'Estadística de Catalunya i elaboració pròpia.

Seguint la pauta general, la crisi del sector primari fa que en les tres darreres dècades el pes en la ocupació hagi anat disminuint i a data d'avui, el percentatge d'ocupats a l'agricultura és mínim i fins podria arribar a desaparèixer amb la consegüent homogeneïtzació del paisatge en detriment del mosaic on s'alternen espais oberts i conreus amb masses forestals. A part de petites zones d'horta, les zones conreades més extenses de Figaró-Montmany es localitzen a les Planes de can Miquel i can Plans i són menades per pagesos forasters.

En tot cas, cal assenyalar que part dels ocupats al sector primari, inclouen també les persones que alternen l'explotació agrícola amb la ramadera, amb una significació creixent d'aquesta darrera en els ingressos. Fonamentalment, es tracta de ramaderia extensiva, i en concret cal dir que resten quatre explotacions que mantenen aquesta activitat important des de diversos punts de vista (control de la cobertura vegetal, prevenció d'incendis, manteniment de camins, etc.). Els ramats de cabres i ovelles de can Puig i de ca n'Oliveres tenen uns cinquanta caps cadascun d'ells (2004). Cal indicar que els responsables d'aquestes explotacions són persones grans i que, a curt termini, no està garantit el manteniment de l'activitat. També hi ha activitat ramadera puntual a can Plans i hi ha ramat d'oví i equí a l'Ullar.

Al municipi hi ha una remarcable xarxa d'establiments de serveis, formada per botigues, serveis a les persones i a les empreses que cobreixen a bastament les necessitats bàsiques de la població.

Altres activitats econòmiques: lleure i caça

El patrimoni natural i cultural i la proximitat a zones urbanes aporten al Figaró-Montmany un gran potencial com a destí de lleure. Al municipi existeixen dos centres d'educació ambiental gestionats per la Cooperativa Aprèn. "L'Estació, centre d'interpretació de l'Entorn- Alt Congost" ofereix itineraris de descoberta a centres de primària i secundària i fa d'oficina d'informació turística del Vallès Oriental i el Parc natural del Montseny. L'altre centre, l'Escola de Natura de Vallcàrquera, propietat de la Diputació de Barcelona, forma part de l'oferta educativa del Parc natural del Montseny i ofereix descobertes de natura i estades amb allotjament i manutenció. Cal dir que l'excursionisme (sobretot de grups de lleure juvenil) i l'escalada, han experimentat una davallada en els darrers anys, el campisme lliure pràcticament s'ha extingit i en canvi, ha augmentat l'accés motoritzat al medi natural en cap de setmana sobretot de motocicletes i quads. S'ha d'esmentar la inclusió del municipi a la Ruta Raspall, de la que ja formen els municipis de Granollers, la Garriga, Cardedeu i l'Ametlla del Vallès, en què va deixar petjada l'arquitecte modernista Manel Joaquim Raspall i Mallol (1877-1937)

El Club Esportiu de Caçadors del Senglar del Figaró té uns 40 associats (2005), 20 dedicades a la caça major i 20 a la menor. La seva relació amb una colla de Taradell, però, fa que puntualment augmenti el nombre de caçadors al vedat. L'àrea de caça d'aquest club comprèn bona part del terme, llevat d'algunes zones del sector meridional del municipi (finca de can Miquel), on actua la colla del Filferro que tot i tenir la seu al municipi de Figaró-Montmany, la majoria de socis són de la Garriga. La caça major, amb unes 75-100 captures/any, se centra en les batudes de porc senglar, espècie molt abundant. Per contra, la caça menor, representada en el conill (*Oryctolagus cuniculus*) i la perdiu roja (*Alectoris rufa*), i molt relacionada amb l'existència de prats i conreus ha patit reduccions demogràfiques severes i les seves poblacions són escasses.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2.3.5. Comunicacions i xarxa viària

Els accessos a la població es fan per la carretera C-17 que constitueix l'artèria principal i gairebé única del municipi perquè comunica amb la capital Barcelona, Granollers i el nus d'accés a l'autopista A-2 per Mollet. Aquesta carretera presenta un trànsit molt important i un pas de mercaderies remarcable. Les comunicacions cap a llevant i ponent són inexistents atesa la geomorfologia del terme. Només l'estreta carretera asfaltada BV-1489, de 4,5 km de longitud, comunica el nucli urbà principal amb el llogarret de Montmany, situat a ponent.

En tot cas, el sistema viari i el model de comunicacions del municipi ve determinat per les característiques topogràfiques, la xarxa hidrològica del municipi, l'entorn regional i el procés històric de parcel·lació. Entre els elements d'aquesta xarxa es pot establir la següent classificació en funció de les característiques i ús principal:

a) Xarxa viària: carreteres

S'hi consideren les vies asfaltades de llarg o mitjà recorregut i competència supramunicipal:

Taula 20. Xarxa viària principal (2007).

Carretera	Codi	Titularitat
Barcelona- Ripoll	C-17 (antiga C-152)	Generalitat
El Figaró- Montmany	BV-1489	Diputació

Font: pròpia.

b) Xarxa viària rural

Es pot establir una classificació de la xarxa viària rural, formada per camins, en funció de l'ús principal, la intensitat de pas i les seves característiques, generalment en asfalt, grava o terra natural. Es pot diferenciar entre:

- **Xarxa bàsica.** S'estructura com una xarxa radial i d'ella n'arrenquen altres camins de menor amplada que, en algun cas, connecten vials principals entre si. Formen part del domini públic i per aquest motiu, el manteniment d'aquests camins normalment és a càrrec de l'ajuntament. La xarxa bàsica de camins té gran importància per poder mantenir l'accés i usos del territori i també en la prevenció dels incendis. Cal dir que darrerament s'ha aprovat l'inventari de camins d'ús públic. De la xarxa destaquem:
 - a. el camí de Vallcàrquera, el més important del municipi a causa del nombre de veïns als que dona servei. La resta de camins de la xarxa bàsica es mantenen en el marc del Pla Municipal de Prevenció d'Incendis. Tot i així, bona part d'ells només són aptes per a vehicles tot terreny.
 - b. Camí de Montmany a Puiggraciós, en molt mal estat, situació especialment greu atès que és la principal sortida del municipi en cas que la C-17 quedi tallada i que segons l'inventari aprovat és previst d'asfaltar.
- **Xarxa secundària.** En general, el conjunt de camins i corriols que no formen part de la xarxa bàsica es troben en mal estat. En aquest sentit, cal fer esment de:
 - a. El camí fluvial del Congost, que actualment no permet arribar fins a la Garriga.
 - b. El corriol de can Mas a la font d'en Llanes, antigament força utilitzat, impracticable després dels focs de 1994 i reobert per iniciativa privada al 2005.
- **Camins de servei a les finques.** Camins que menen a finques, i que arrenquen de la xarxa anterior. Solen ser camins de titularitat privada amb un dret de pas constituït sobre ell en favor de tots els veïns, per la qual cosa també s'anomenen veïnals.

2.3.6. Patrimoni arqueològic, arquitectònic i civil

El municipi de Figaró - Montmany acull varis elements catalogats pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació a l'Inventari de Patrimoni Arqueològic:

- Final sot del bac; de cronologia Ferro-Ibèric Final (-200 / -50),
- Forn de les Planes; lloc o centre de producció i explotació ceramista, d'època romana (-218 / 476),
- Pla del cementiri (l'Ocata o les Planes); lloc d'enterrament, inhumació col·lectiu, necròpolis. D'època romana (-218 / 476),
- Sots feréstecs; lloc d'enterrament, inhumació col·lectiu, dolmen. D'origen en el calcolític (-2200 / -1800)

Fora del nucli urbà, en l'àmbit del patrimoni construït, cal destacar:

- Castell de Montmany, declarat BCIN, molt malmès,
- Torre del telègraf de Puiggraciós, de l'any 1850, declarat BCIN,
- Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós (1711) i talla gòtica, declarada BCIN,
- Ermita de Sant Pau de Montmany, molt malmesa. Presenta una vinculació literària amb l'obra de l'escriptor modernista Raimon Casellas, els sots Feréstecs,
- Antigua església de Sant Pere de Vallcàrquera i retaule (restaurat el 2005),
- Ermita de Sant Cristòfol de Monteugues,
- Elements del passat industrial (aqüeducte de Dosrius, pont ferroviari de Sant Jordi,...)
- Masies i cases de pagès (l'Ullar, Can Puig, Can Xicola, la Rectoria).
- Aqüeducte i rec de Dosrius- Pont de Dosrius a la Vall de Vallcàrquera,
- Forns de calç.

2.3.7. Riscos

Entre els riscos que afecten al nucli del Figaró cal destacar els següents:

Taula 21. Obligacions/recomanacions de planificació municipal per Figaró- Montmany.

Risc	Pla	Titular	Afectació
	Pla Bàsic d'Emergència Municipal	Municipi	Recomanat
Inundacions	INUNCAT	Generalitat	Recomanat
Sísmic	SISMICAT	Generalitat	Obligatori
Nevades	NEUCAT	Generalitat	Recomanat
Incendis forestals	INFOCAT	Generalitat	Obligatori
Transport mercaderies perilloses	TRANSCAT	Generalitat	Obligatori
Industrial	Per a instal·lacions industrials afectes a l'art. 9 RD 1254/99, Plans d'Emergència Exterior	Generalitat	No obligatori
Risc nuclear	PENTA	Estat	No obligatori

Font: Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil

2.3.7.1. Risc d'incendi

El risc més important per a Figaró- Montmany deriva de la seva condició de municipi molt forestal. La *perillositat* pel risc d'incendi és *molt alta* a tot el municipi i per això, té l'obligació de redactar el Pla d'actuació municipal (PAM). Aquesta exigència ve reflectida des de la Campanya de Prevenció d'incendis 2003 i s'ha anat reiterant de llavors ençà. Els incendis forestals són el principal risc ambiental del municipi a causa de

la continuïtat i extensió de les zones boscoses i de les característiques que presenten. Les brolles amb pins, abundants a Sant Cristòfol de Monteugues, a la zona de can Sous, a la zona de les Planes i al vessant sud de la Cuspinera, són formacions vegetals on abunden espècies molt inflamables que augmenten notablement el risc. De forma oposada, els fondals de Vallcàrquera i del torrent de Maries són les úniques zones amb valors baixos d'inflamabilitat a causa de la presència de vegetació caducifòlia. Finalment, també és important considerar que molts punts amb un alt risc d'inici de foc, com ara les carreteres, la via del tren i les zones habitades estan voltades per vegetació altament inflamable, i les mesures de prevenció en aquest sentit són gairebé inexistents. Les dades històriques indiquen que el nombre de focs que han afectat l'àmbit dels cingles de Bertí és molt superior al de l'àmbit del massís del Montseny i que després d'anys amb poca superfície cremada, és a dir, després d'anys que sembla que les mesures de prevenció són efectives, esdevé un gran foc. Alguns d'aquests incendis van tenir el seu origen a municipis veïns, com l'estiu de 1994.

Figaró-Montmany disposa d'un Pla Municipal de Prevenció d'Incendis i d'un Pla d'Actuació Municipal, promoguts per l'Oficina Tècnica de Prevenció Municipal d'Incendis Forestals de la Diputació de Barcelona. Dins aquest marc, l'esforç realitzat per les diverses administracions i l'ADF Montseny-Congost en els camps de la vigilància i l'extinció d'incendis, ha estat considerable. L'ADF Montseny-Congost compta amb un nombrós grup de voluntaris. La principal deficiència en aquest sentit és que no existeixen franges de protecció dels habitatges que són a tocar de zones arbrades. El cas més greu és el del veïnat de can Bosc, on el risc de danys a béns i persones és elevat i bona part del nucli urbà del Figaró. La situació irregular de les vivendes del primer veïnat i el fet que el Decret 64/1995, que obliga al manteniment de franges de protecció a les urbanitzacions, no sigui d'aplicació a nuclis urbans, limita les possibilitats d'accedir a subvencions per executar aquestes franges. Tampoc hi ha franges de protecció suficients a l'entorn de la via del tren, la C-17 o la carretera de Montmany,

2.3.7.2. Risc d'inundacions

Segons el Pla director de protecció contra avingudes de la conca del Besòs, el tram del Congost al seu pas pel Figaró té un valor d'impacte municipal de 65, per a un període de retorn superior a 100 anys i inferior a 500 anys (és a dir, estadísticament entre 100 i 500 anys s'esdevé una inundació d'aquesta magnitud). Un valor d'impacte 65 s'interpreta com un nivell de risc mitjà (>80: alt; 40-80: mitjà; <40: baix). En el càlcul d'aquest valor s'ha considerat que al Figaró l'afecció sobre les vides humanes, sobre les vies de comunicació i sobre les infraestructures urbanes i els habitatges tindrien un valor d'afecció màxim, mentre que l'afecció sobre les indústries seria mínima. Aquesta inundació teòrica afectaria una part del barri de Montserrat fins al carrer Ramon Mestres, la carretera de Ribes i un tram de la C-17. Els dos ponts del poble tenen un gàlib molt gran, amb capacitat superior als 500 anys.

Foto 4. imatge del riu Congost al seu pas pel nucli del Figaró, amb la carretera C-17 a l'altra banda.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Segons el Pla Especial d'Emergències per Inundacions a Catalunya (INUNCAT), la perillositat de la conca hidrològica s'estima *moderada* i, per això, el municipi té només la recomanació de redactar el PAM per inundacions. De fet, la taxa de retorn de 50 anys, afecta gairebé exclusivament al caixer del riu que transcorre fortament encaixat i deprimint respecte els habitatges que hi llinden.

Figura 7. Zones inundables del municipi de Figaró- Montmany (2006).

Font: INUNCAT. Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.

2.3.7.3. Risc de transport de mercaderies perilloses

El nucli del Figaró presenta una sèrie de riscos, associats al pas de la carretera C-17 (antiga N-152). Segons l'estudi de fluxos del TRANSCAT, fet a l'any 1999, en el municipi circulaven 221 camions amb mercaderies perilloses/dia estàndard. El TRANSCAT classifica aquest volum –que cal pensar que pot haver augmentat molt– com *molt important* i per tant, el municipi té obligació de disposar del corresponent Pla d'Actuació Municipal (PAM) per accidents en el transport de mercaderies perilloses.

2.3.7.4. Risc sísmic

Han d'elaborar un Pla d'Actuació Municipal (PAM) els municipis que presenten una intensitat sísmica igual o superior a VII en un període associat de retorn de 500 anys, segons el mapa de perillositat sísmica elaborat per la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, Figaró- Montmany presenta una intensitat sísmica de VII i per tant, té l'obligació de fer el PAM.

2.3.7.5. Altres riscos

La resta de riscos no hi són rellevants, ja que l'alçada del nucli és de 320 m s.n.m. i per tant, no estan obligats a redactar el PAM per nevades (tot i que el caràcter muntanyós del terme i el clima específic, si que ho recomanen). Les empreses afectades per la. Segons el registre de la DGESC, actualment al municipi ni en un radi de 3 km no existeix cap instal·lació o empresa afectada per la normativa d'accidents majors (RD 1254/1999,

de 16 de juliol, de mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses).

1954

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2.5. Descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants. Vectors ambientals

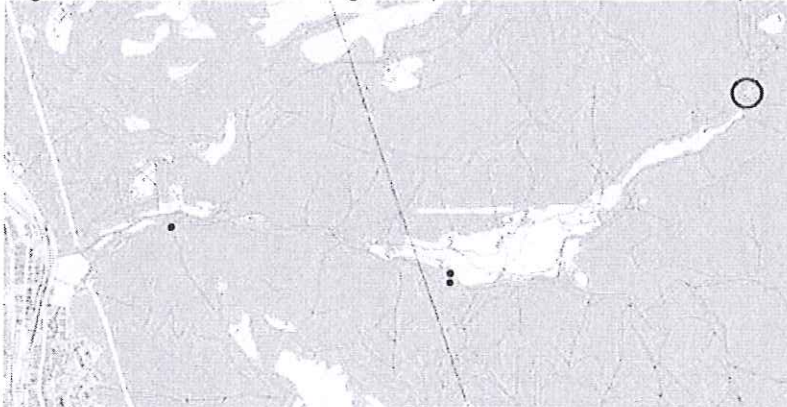
2.5.1. Cicle de l'aigua

Considerem que el consum i l'ús, el sanejament, la qualitat i la prevenció dels riscos, l'estalvi i la reutilització són factors del cicle de l'aigua que incideixen en el planejament urbanístic.

2.5.1.1. Abastament

La població de Figaró-Montmany es proveeix de recursos propis del mateix municipi, procedents majoritàriament de la vall de Vallcàrquera. Des del 1999, l'Ajuntament té concedida la gestió del proveïment municipal d'aigua potable a la Companyia d'Aigües de Sabadell, SA (CASSA, Servei d'Aigües). CASSA és la responsable del control de la xarxa de captació, l'emmagatzematge, la potabilització i la xarxa de distribució. L'empresa va posar en marxa un sistema de telecontrol i telecomandament (SITT) amb el que controlen a distància el funcionament de la xarxa. Actualment, més del 95% de la població de Figaró-Montmany (nucli urbà del Figaró i veïnat de Vallcàrquera) es proveeix d'aigua a partir de xarxa. Fora d'aquests dos nuclis, l'abastament es fa a partir de pous propis.

Figura 8. Procedència de l'aigua captada a la vall de Vallcàrquera (2003).

Font: ACA.

Taula 22. Captacions del terme municipal del Figaró- Montmany.

Captació	Cabal (m3/any)	% del subministrament
1. Pou de can Bosc	29.000	20
2-3. Pou i mina del Juncà	17.000	12
4. Embassament de can Gil	98.000	68

Font: Agenda 21.

Taula 23. Consums d'aigua per sectors. Any 2003.

Consum	Volum (m³)
Agrícola	2207
Comercial	11106
Industrial	0
Domèstic	56852
Municipal (dependències)	625
Municipal (reg)	0
Per obres	348
Cubes	8310
Incendis	106
Volum total al Figaró- Montmany	79554
Volum en alta a Tagamanent	19152
Volum total	98706

Font: Agenda 21.

Segons la taula anterior, la major part del consum és domèstic. Les dades dels habitatges amb major consum d'aigua del municipi oscil·len entre els 600 i els 700 m³ anuals. La majoria d'aquests casos corresponen a vivendes unifamiliars que disposen de jardins i piscina. En el cas de Tagamanent el número de cases amb piscina i jardí és proporcionalment més elevat provocant un augment notable del consum per habitant. El consum domèstic per habitant i dia es troba al voltant de la mitjana per a l'àrea metropolitana, i en tot cas, per sota dels valors al·líssims que presenten altres municipis de la comarca amb predomini de l'habitatge unifamiliar (per exemple, Bigues i Riells, etc.).

1955

Taula 24. Consums per habitant.

	l/hab/dia
Consum total	313
Consum domèstic	142

Font: Agenda 21.

La xarxa de distribució compta amb 9 km de canonades, dos dipòsits ubicats a prop de la font del Molí, a Vallcàrquera, i que poden emmagatzemar plegats uns 700 m³, un dipòsit a can Puig per disminuir la pressió de l'aigua que prové de la presa de can Gil i dues estacions elevadores per als nuclis de can Bosc i Vallcàrquera. Amb l'actual capacitat dels dipòsits no hi ha reserves pràcticament per més d'un dia i pot donar-se el cas de que una avaria en algun punt del sistema de distribució des dels punts de captació fins al dipòsit deixi al poble sense aigua, com ha passat en alguna ocasió.

Altres consums: industrial i agrícola

A banda de servir al nucli del Figaró i al veïnat de Vallcàrquera, els recursos hídrics de Vallcàrquera s'exploten per proveir al municipi de Tagamanent i fins l'any 2003 es subministrava aigua en cubes a l'empresa Sociedad Anónima de Tejidos Industriales (SATI), de la Garriga. Actualment, i sense la venda d'aigua a SATI, no hi ha cap proveïment d'aigua per a usos industrials. Pel que fa al consum comercial, es manté estable en els darrers anys. Pel que fa al consum agrícola, el valor que apareix a la taula anterior no inclou la despesa d'aigua deguda als conreus de Vallcàrquera. En aquests casos, l'aigua prové del rec i se'n desconeixen els consums.

2.5.1.2. Sanejament

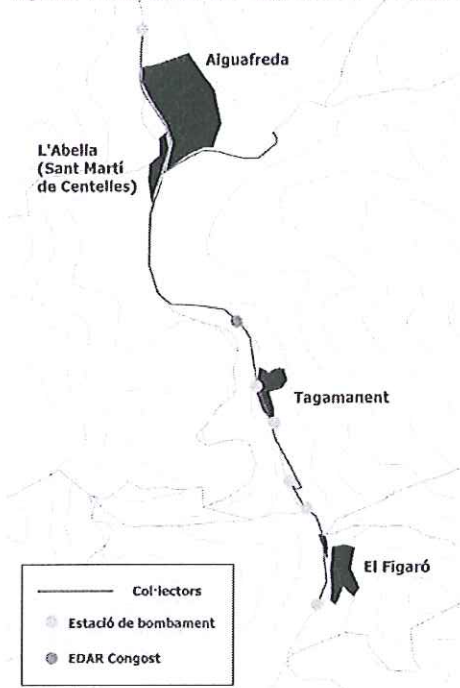
Les aigües residuals de Figaró-Montmany, abans de ser abocades al riu, es tracten juntament amb les aigües residuals de Tagamanent, Aiguafreda i Sant Martí de Centelles a la Estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) Congost. L'EDAR Congost és una depuradora de tipus biològic gestionada pel *Consorti per a la Defensa de la Conca del Riu Besòs* (CDCRB) i es troba al municipi de Tagamanent, fet que obliga a bombejar les aigües residuals de Figaró-Montmany fins la depuradora amb l'ajut de 5 estacions de bombament. El col·lector del Figaró i Tagamanent va ser construït l'any 1999, incorporant-se durant el 2001 al sistema de depuració el nucli del Figaró, la Pedralba i Santa Eugènia del Congost. Anteriorment, l'EDAR, ja servia a Aiguafreda, l'Abella i part de Tagamanent. També estan connectats els polígons industrials associats a aquests nuclis.

L'EDAR Congost utilitza un tractament biològic amb sistema de fangs activats. El sistema realitza el desbast de gruixuts, desbast de fins, desarenat-desgreixat, reactors biològics i decantació secundària. No disposa d'un sistema de reducció de nutrients. La població servida s'estima en uns 5.500 habitants i la població equivalent (capacitat de depuració traduïda en població servida màxima) està entre 7.800 i 8.200. El cabal depurat diàriament és aproximadament de 1.750 m³. La reducció de la DBO en l'aigua tractada respecte l'aigua bruta és força alta (mitjana de reducció de 280 mg d'oxigen/l de les aigües brutes respecte 25 mg d'oxigen/l de les aigües tractades). Pel que fa a la retirada dels sòlids en suspensió, la mitjana de concentració de sòlids en suspensió de l'aigua bruta és de 260 mg/l i la de l'aigua tractada és de 35 mg/l, és a dir, una reducció del 86,54%. Les dades demostren que tot i la millora de la qualitat biològica de l'aigua a

partir de la posada en funcionament de l'EDAR Congost, el petit volum d'aigua tractada i el fet de seguir-se un tractament biològic, no han fet millorar més els indicadors de la qualitat biològica del riu. Els fangs i els residus de pretractament (greixos i sorres) de l'EDAR Congost es porten a l'abocador controlat de coll Cardús (Vacarisses). Els fangs es tracten prèviament amb sistema de deshidratació centrífuga.

El cabal diari a tractar per l'EDAR Congost supera la capacitat de la instal·lació per les infiltracions d'aigua procedents del riu Congost en el tram on el col·lector passa per la llera del riu. Tots els paràmetres de sortida de l'EDAR analitzats pel CDCRB estan per sota dels límits que marca la UE.

Figura 9. Sistema de depuració Congost.

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Font: Agenda 21.

En l'actualitat la totalitat de les aigües residuals urbanes del nucli del Figaró estan connectades a la xarxa de clavegueram. El clavegueram urbà és competència municipal i el seu estat és deficient. Per contra, les aigües del nucli rural de Vallcàrquera no van a parar a cap xarxa de depuració i es dipositen en fosses sèptiques (Escola de Natura de Vallcàrquera) o pous negres. Es calcula que l'any 2003, Figaró-Montmany va generar més de 190.000 m³ d'aigües residuals, entre urbanes i industrials, si bé aquestes últimes no són una fracció important del total. Les indústries del Figaró tenen un potencial contaminant baix i només dues d'elles, EUROFUSTA, SL (fabricació de mobles sense vernís) i DECORINTER SL (teixits) presenten un cert potencial contaminant. En tot cas, en el sistema Congost les aigües residuals urbanes (ARU) tenen una major importància relativa que les residuals industrials (ARI).

2.5.1.3. Estalvi

El novembre de 2004 l'Ajuntament de Figaró- Montmany va aprovar l'Ordenança municipal per a l'estalvi d'aigua. Aquesta ordenança indica que la seva finalitat és veïllar per l'estalvi i l'ús eficient de l'aigua, adjudicant a cada ús concret (consum humà, reg, neteja, evacuació de sanitaris...) una aigua amb una qualitat adequada. L'ordenança és un text molt complet i detallat que vol ser el compromís per a un ús racional i sostenible de l'aigua.

1956

3. Justificació ambiental de l'alternativa d'ordenació proposada

3.1. Introducció i antecedents

El POUM té entre els principals objectius preveure i dimensionar els sectors de creixement ja sigui de caràcter residencial o industrial. En aquests casos, no ho fa només en forma de sòl Urbanitzable delimitat (SUB-d) o si s'escaigués, no delimitat (SUB-nd), sinó que en bona mesura s'adreçarà a ordenar i classificar sectors de sòl urbà no consolidat o sectors annexos a vials urbans que poden constituir-se en PAU (Polígons d'Actuació Urbana) i que, a efectes de règim urbanístic, considerem sòl urbà *de facto*.

Aquest informe ambiental preliminar (IAP) analitza les condicions de partida que orienten les esmentades previsions i que el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) podrà examinar abans de redactar el corresponent informe on es resoldrà la idoneïtat de la proposta i si cal, les mesures correctores, preventives o compensatòries escaients.

El model de planejament del POUM que és en procés d'aprovar-se planteja novetats en la classificació i qualificació de sòl. Cal partir de la base que, atenent a la difícil orografia del nucli i les limitacions del terreny, els treballs d'identificació de nous sectors, bascularan molt al voltant d'intervencions sobre sòls urbans *de facto*, que incideixen sobre àrees edificades i buits intersticials entre espais edificats que han estat subproducte dels creixements dels darrers decennis.

Taula 25. Classificació del sòl segons el planejament vigent.

Sòl	Superfície (Ha)	Percentatge del terme (%)
Urbà	174.756	1,17
Urbanitzable	24.881	0,17
No urbanitzable	14.761.363	98,67
Total	14.961.000	100,01

Font: Memòria de l'ordenació.

Segons l'Agenda 21 del municipi, les Normes Subsidiàries de 1983 definien un total 54,32 Ha (sic) de sòl urbà i urbanitzable de les quals a primers de 2002, restaven lliures un 31,9 % de la superfície. Les principals zones de creixement han estat el sector industrial La Cuspinera, d'unes 2 Ha aproximadament, i el sector residencial de la font d'en Llanes, al sud del nucli urbà, amb promocions de cases unifamiliars i arrenjerades. També s'ha completat el procés d'aprofitament d'espais lliures interns del nucli urbà i s'ha consolidat el polígon industrial de la Rompuda. Tot i aquest creixement, la proporció de sòl no ocupada és encara elevada. Hi ha però una consideració important: la major part de sòl no ocupat presenta unes característiques molt desfavorables per a la urbanització, amb forts pendents, dificultat per traçar els vials, propietat fragmentada, etc. Per tant, les 25 Ha no urbanitzades es poden dividir entre aquelles que des d'un punt de vista tècnic són fàcilment urbanitzables i aquelles que presenten notables dificultats tot i estar classificades per les NNSS com a aptes per urbanitzar.

Taula 26. Agenda 21: Distribució de sòls urbanitzables segons aptitud d'urbanització (2005).

Sòl		Superfície (Ha)	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Fàcilment urbanitzable	Barri de l'estació	0,6	4,7	27,1
	Zona urbana, incloent terrenys adjacents al C. J. Verdaguer de la part alta del nucli	1,32		
	Font d'en Llanes	1,02		
	Colomer al sud de la riera de Vallcàrquera	1,76		
Difícilment urbanitzables	Vessants muntanyencs a l'est del nucli urbà	5,874	12,653	72,9
	Colomer al nord de la riera de	4,779		

	Vallcàrquera			
	Terrenys entre polígon industrial la Cuspinera i ctra. de Montmany	2 (aprox.)		
Total		17,353	17,353	100

Font: Agenda 21.

3.2. Escenaris de creixement demogràfic i residencial

A continuació, es plantegen diferents escenaris de creixement demogràfic que poden condicionar el resultat final de l'aprovació de la normativa urbanística. Es parteix d'una estimació aproximada de 17 anys sobre el període de vigència del POUM, període aproximat que s'aplica actualment a aquest tipus de figures (15-20 anys).

Ens remetem a la Memòria de l'Avanç d'ordenació, que pren tres hipòtesis distintes de creixement demogràfic total (primera i segona residència) en base a la xifra de població de 2006 (1019 hab.). S'estimen taxes interanuals de l'1%, 2,5% i 4%, que correspondrien a hipòtesis de creixement o pressió demogràfica, moderada, alta i molt alta, respectivament.

Taula 27. Hipòtesi d'evolució de la capacitat de població. Període 2007-2023.

Any	Hipòtesi		
	Moderada (1,00%)	Alta (2,50%)	Molt alta (4,00%)
2006	1.019	1.019	1.019
2007	1.029	1.044	1.060
2008	1.039	1.071	1.102
2009	1.050	1.097	1.146
2010	1.060	1.125	1.192
2011	1.071	1.153	1.240
2012	1.082	1.182	1.289
2013	1.093	1.211	1.341
2014	1.103	1.242	1.395
2015	1.114	1.273	1.450
2016	1.126	1.304	1.508
2017	1.137	1.337	1.569
2018	1.148	1.370	1.631
2019	1.160	1.405	1.697
2020	1.171	1.440	1.765
2021	1.183	1.476	1.835
2022	1.195	1.513	1.909
2023	1.207	1.551	1.985

Font: Quadre 11 de la Memòria de l'Avanç d'ordenació.

La primera hipòtesi (1%) dóna un total de 1.207 habitants a l'any horitzó del Pla, concebut per a quatre quadriennis aproximadament, que és l'any 2023. Això suposa un creixement poblacional (respecte 2006) de 188 habitants. Si hi apliquem l'índex actual NMO (3,37 persones/ habitatge) per al període resulten **56 habitatges** nous. Aquesta seria la hipòtesi que encaixaria amb els objectius definits per la ciutadania a les conclusions de l'Agenda 21, que fa referència explícita a un creixement urbanístic moderat.

La hipòtesi del 2,5% dóna 1.551 habitants, el que suposa un increment de 532 habitants. Si hi apliquem l'índex actual NMO (3,37 persones/ habitatge) per al període resulten 158 habitatges nous. De confirmar-se aquesta hipòtesi, probablement caldria reconvertir sòl actualment classificat com a industrial en residencial, ja que, les condicions del terreny i les figures de protecció en vigor, no permetrien encabir aquest volum.

Finalment, la hipòtesi molt alta del 4% dóna 1.985 habitants, que suposa un increment de 966 habitants. Si hi apliquem l'índex actual NMO (3,37 persones/ habitatge) per al

període resulten 287 habitatges nous. De confirmar-se aquesta hipòtesi, probablement caldria reconvertir sòl actualment classificat com a industrial en residencial i alhora, incrementar les densitats i els paràmetres de sostre construït, ja que, les condicions del terreny i les figures de protecció en vigor, no permetrien encabir aquest volum.

1957

En aquests moments, les perspectives de creixement urbà al municipi s'han de relacionar amb els següents fets:

- Principalment, per l'assentament de persones de l'entorn urbà amb alguna relació familiar prèvia amb el municipi atretes per consolidar com a habitatge principal una segona residència;
- En segon lloc, per l'assentament d'una població d'estatus mitjà amb seu laboral a Granollers i altres capitals que opta per una oferta d'habitatge equivalent o millor, a un preu inferior, i en una zona tranquil·la i rural;
- I, finalment, amb el tímid creixement demogràfic endogen.

Els tres escenaris es basen, sobretot en la consideració de factors exògens i en bona part, incorporen el fet de la transformació d'habitatges de segona residència i vacants a habitatge principal.

3.3. Alternatives de creixement

A l'hora de localitzar els nous creixements residencials, i partint del respecte a les directrius ambientals dels planejaments recollides a la LU, on s'aposta explícitament pel creixement en continuïtat a l'espai construït, el POUM pot optar entre diferents alternatives:

- a) *Restringir l'augment de sòl residencial nou i a canvi, promoure l'emplenat dels buits intersticials actuals i transformar en usos residencials els altres usos (magatzems, naus, patis agrícoles, solars buits, eres...) que avui ocupen sòl urbà. Això s'aproximaria força a l'anomenada alternativa 0.*
- b) Concentrar tot el creixement en nous sectors fruit de la transformació del sòl no urbanitzable en les zones determinades com a aptes en zones contínues o discontinües al nucli consolidat.
- c) *Opció intermèdia que permeti la cobertura dels buits de la trama preexistent, i relligui les expansions al llarg de la xarxa viària bàsica i al mateix temps, amplii l'oferta amb nous sectors residencials de densitats diverses (entre mitgeres, aparellades, PB+1, PB+2, etc.) que permetin l'accés a l'habitatge als diferents col·lectius demandants (joves del municipi, parelles urbanes, nova immigració,...).*

L'adopció exclusiva de la primera opció (reomplir buits i rehabilitar) no resulta del tot realista, ja que, a la pràctica, sovint costa d'incorporar al mercat residencial els buits edificatoris existents en aquests nuclis (sovint els propietaris no els volen vendre o en demanen un preu molt alt) i aquest fet genera una veritable distorsió en l'oferta de sòl i habitatge que perjudica moltes parelles i joves del propi municipi. De fet, és una alternativa que ambientalment es podria tenir en compte perquè no implica consum de sòl nou, tot i que impedeix regularitzar situacions de fet més o menys inadequades urbanísticament.

D'altra banda, centrar tot el creixement en la segona opció (creixement concentrat als nous sectors) hipoteca l'acció urbanística municipal i no permet afrontar el manteniment, la rehabilitació i valorització de l'espai construït i el nucli antic, més emblemàtic i alhora més problemàtic.

Es considera adequada la tercera alternativa (reomplir els buits urbans i ampliar l'oferta amb nous sectors en zones en continuïtat). Aquesta integra tots els elements esmentats, sense oblidar tant els factors ambientals com els socials. En aquest sentit, els sectors

previstos inicialment, es reparteixen entre el nucli consolidat i la zona en continuïtat a l'espai construït (Colomers) garantint així la compacitat del nucli.

3.4. Trama urbana i tipologies edificatòries

Pel creixement poblacional previst per a Figaró- Montmany i per les característiques pròpies del municipi, les densitats d'habitatges en els nous entramats urbans poden variar sensiblement, però, en tot cas, hauria d'oscil·lar entre els **35-50 habitatges/Ha**, una densitat edificatòria mitjana. Aquest és un model que, per l'ocupació de territori, els usos de recursos derivats i implícits (aigua, energia,...) i les característiques sociològiques que comporta es considera moderadament sostenible. En tot cas, cal tenir en compte les característiques pròpies de Figaró- Montmany, que tot i tenir un aspecte compacte, es caracteritza per una densitat baixa, al voltant dels 20-30 habitatges/Ha amb la qual cosa intuïm que el nou planejament es pot situar en una densitat superior a la que presenta l'actual trama urbana.

Per altra banda, tot i que els consums relatius (xarxes d'aigua, trenat elèctrics, ...) generats a partir de densitats edificatòries baixes són més elevats que per als cas de densitats elevades, s'ha de tenir en compte que la capacitat d'absorció del medi del municipi i la magnitud dels valors totals dels creixements no fa especialment problemàtiques l'adopció de densitats d'habitatges al voltant dels 30-45 habitatges/ Ha.

En tot cas, la proposta de l'Avanç de planejament de Figaró- Montmany, advoca en bona mesura per reomplir buits intersticials a l'interior del nucli urbà, rehabilitar edificis i habitatges per a primera i segona residència, basant-se principalment en el manteniment del caràcter i paisatge del nucli antic de Figaró- Montmany.

3.5. Localització i magnitud dels creixements: proposta d'ordenació de l'Avanç

A l'hora de definir els sectors d'ordenació, s'ha optat per ordenar sectors urbans no consolidats i sectors periurbans annexes al nucli, que provenen de l'anterior planejament, En cap moment no s'han estudiat altres alternatives, ja que:

- a) no hi ha altres zones de morfologia planera, lliure de riscos i pròximes al centre neuràlgic de la vila,
- b) no hi ha altres zones que ofereixin condicions clares de continuïtat de l'espai construït ni que confrontin amb un vial urbà, aspectes que, de partida, justifiquen la consideració com a sòl urbà no consolidat.

Ara com ara, l'opció que es planteja s'orienta de la següent manera:

- ordena sectors urbans, pendents de desenvolupar però que, en el seu entorn, es troben totalment consolidats: sectors residencials "1 b" i "1c" i sector industrial "2c",
- recupera de les NNSS, el sector residencial de Colomers, dit "1a", al nord del nucli, que constitueix l'única zona d'una certa entitat apta per al creixement, tot i que la limita al torrent de Vallcàrquera, a diferència de les NNSS, que ampliava aquest sector fins a l'altra banda,
- planteja un intercanvi de qualificació de sòls actualment urbans per tal de millorar la funcionalitat del nucli. En concret intercanvia, la qualificació d'equipaments de la zona del camp de futbol (més allunyada del nucli i situada a l'accés S, de manera que evitaria una part de la mobilitat que ara travessa el nucli per la C-17) a sòl industrial i qualifica d'equipaments el sòl industrial de la Rompuda, molt més en continuïtat al centre neuràlgic.
- bescanvia a la classificació de sòl no urbanitzable, la naturalesa d'una part important de sòls actualment urbanitzables, que no han prosperat per motius abans expressats (pendent > 20%, fragmentació de la propietat, innaccessibilitat, etc.)

Taula 28. Creixements apuntats inicialment pel POUM.

Nom	Tipologia	Superfície (ha)	Característiques del creixement
1 a	Residencial	<1,5	Ampliació sòl urbà l·lindant amb façana urbana
1 b	Residencial	< 0,5	Reompliment buits intersticials al nucli
1 c	Residencial	< 0,5	Reompliment buits intersticials al nucli
2 a	Industrial	<1,5	Canvi de qualificació sense ampliació de sòl urbà
2 c	Industrial	< 0,5	Reompliment buits intersticials
2 d	Industrial	<1,5	Canvi de qualificació sense ampliació de sòl urbà
Total			

Font: Avanç del POUM.

Figura 10. Croquis de la proposta que fa l'avanç de planejament sobre ortofotomapa. En verd, el nucli consolidat; en groc, el reompliment de buits intersticials del nucli; en perímetre vermell, l'ampliació de sòl urbà l·lindant amb façana urbana; en blau, els cursos d'aigua. Les anelles concèntriques estan centrades en el centre neuràlgic de la població.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

3.6. Factors infraestructurals limitants del creixement

Més enllà de la disponibilitat de sòl per a endegar tots els sectors que prosperin finalment en funció de l'escenari, és obligat fer previsions en relació a elements de les xarxes bàsiques que el municipi ha de poder afrontar i resoldre adequadament. Fonamentalment ens referim a:

a) Abastament

La xarxa de distribució compta dos dipòsits ubicats a prop de la font del Molí, a Vallcàrquera, i que poden emmagatzemar plegats uns 700 m³, un dipòsit a can Puig per disminuir la pressió de l'aigua que prové de la presa de can Gil i dues estacions elevadores per als nuclis de can Bosc i Vallcàrquera. Amb l'actual capacitat dels dipòsits no hi ha reserves pràcticament per més d'un dia i pot donar-se el cas de que una avaria en algun punt del sistema de distribució des dels punts de captació fins al dipòsit deixi al poble sense aigua, com ha passat en alguna ocasió. En aquest sentit, l'eventual previsió de nous sectors ha de resoldre prèviament aquestes deficiències.

b) Sanejament

La població servida pel sistema de depuració EDAR Congost s'estima en uns 5.500 habitants i la població equivalent (capacitat de depuració traduïda en població servida màxima) està entre 7.800 i 8.200. això indica que un eventual creixement moderat de la població podria ser assumit per l'actual sistema.

Figaró- Montmany, a 20 de març de 2008

Tècnics responsables de l'elaboració de l'informe ambiental preliminar (IAP)

Ramon Queralt i Boldú
Llicenciat en Ciències Ambientals
La Llana Ambiental, SCP
nº C.A. 00297

Gemma Tolosa Giribet
Llicenciada en Ciències Ambientals
La Llana Ambiental, SCP
nº C.A. 00593

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

1959

ANNEX FOTOGRÀFIC

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Foto 1. Panoràmica del terme en sentit E-O des del capdamunt de l'ermita de Sant Cristòfol de Monteuget, amb l'ermita a segon terme, les feixes de can Plans i al fons, els cingles de Bertí.

Foto 2. Panoràmica en sentit E-O, amb l'escola a primer terme i al fons, el polígon industrial de la Rompuda. Al fons, els primers contraforts dels cingles de Bertí que s'aboquen al riu Congost.

Foto 3. Panoràmica en sentit N-S, de la zona de la font d'en Llanes, sector "1 c inferior" encara per desenvolupar.

Foto 4. Panoràmica en sentit S-N des de la plaça Gambús, del sector "1 a" a la zona de Colomers, format per feixes i horts que ja figuraven com a aptes per urbanitzar a les NNSS.

Foto 5. Panoràmica en sentit E-O, del sector "1b", encara per desenvolupar, format per horts en actiu envoltat d'espais construïts. Al fons, l'església de Sant Rafel.

Foto 6. Panoràmica en sentit S-N del sector "1c superior", a la Font d'en Llanes, amb vegetació espontània. Al fons, sector de cases arrencades recentment desenvolupat i límit SE del nucli.

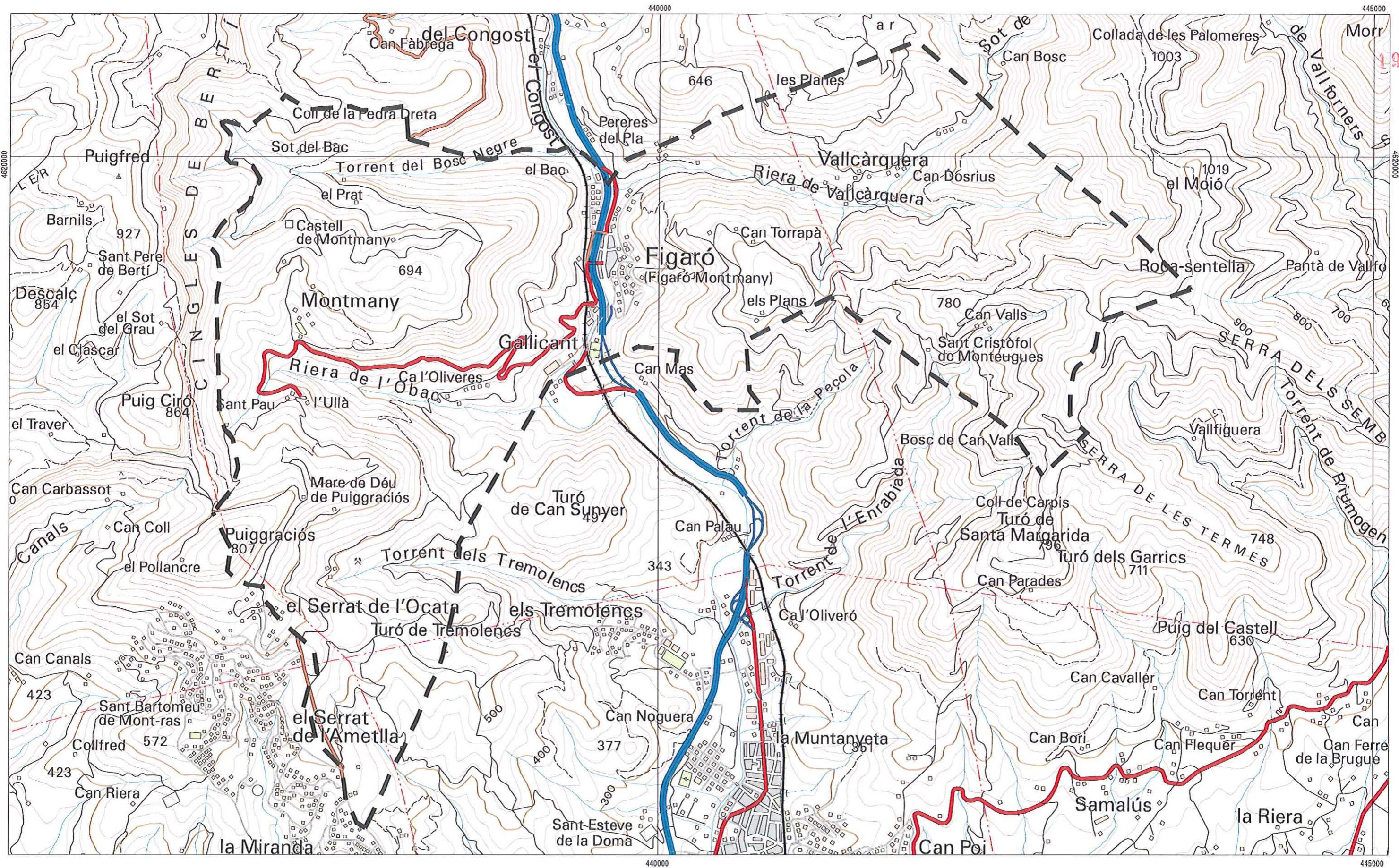
Foto 7. Panoràmica general del polígon de la Cuspinera i la zona esportiva de les piscines, amb el riu Congost al darrera i l'antic traçat de la N-152 i la via del ferrocarril. Al fons a l'esquerra s'observa el sector "2d" actualment ocupat pel camp de futbol que es resituaria al sector "2a" per esdevenir sòl industrial.

1962

PLÀNOLS

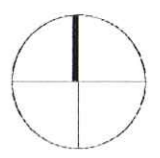
 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

1 EMPLAÇAMENT
 Institut Cartogràfic de Catalunya
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

440000

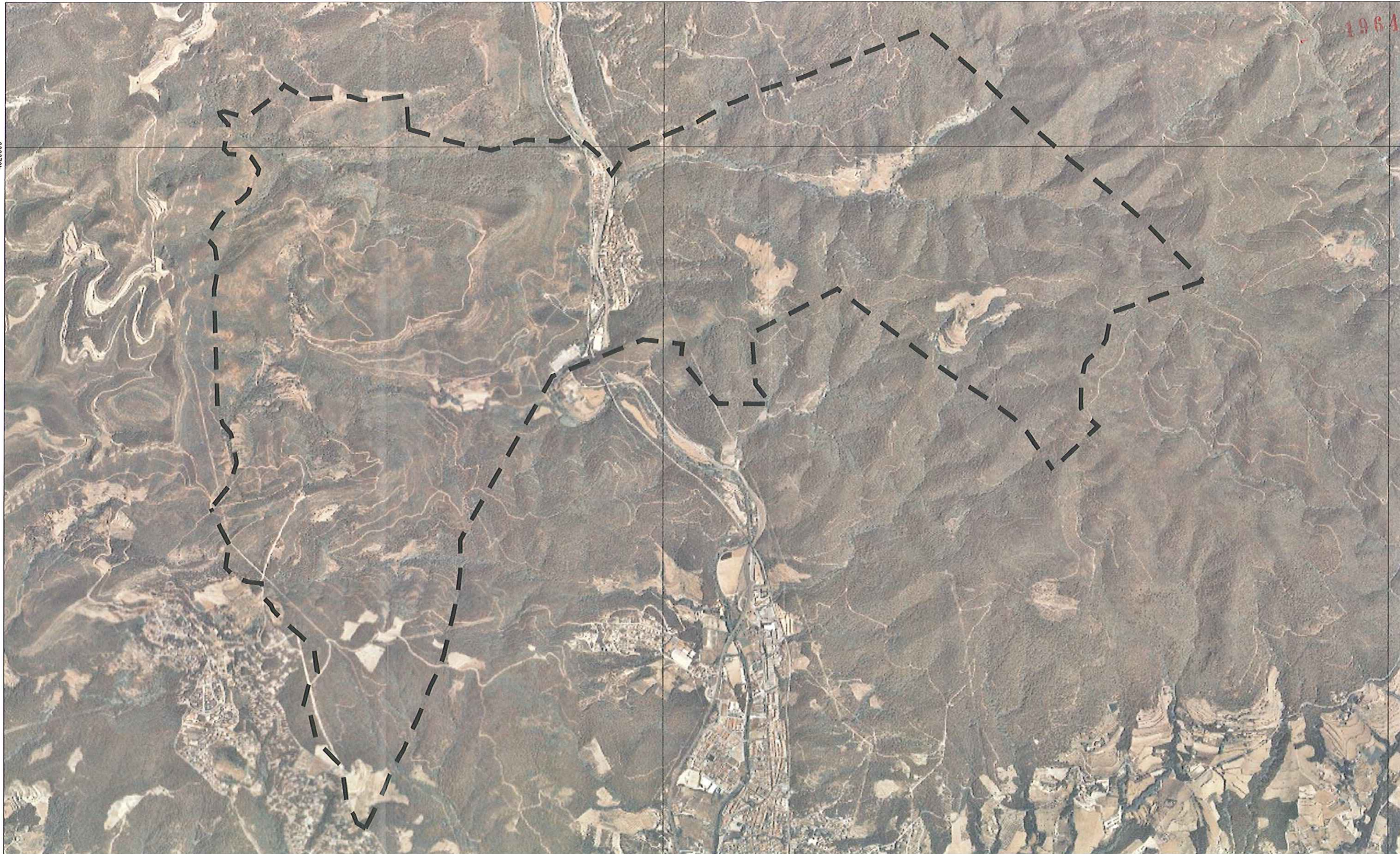
445000

4620000

4620000

440000

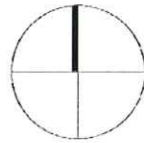
445000

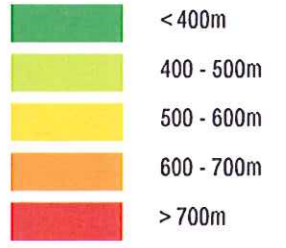
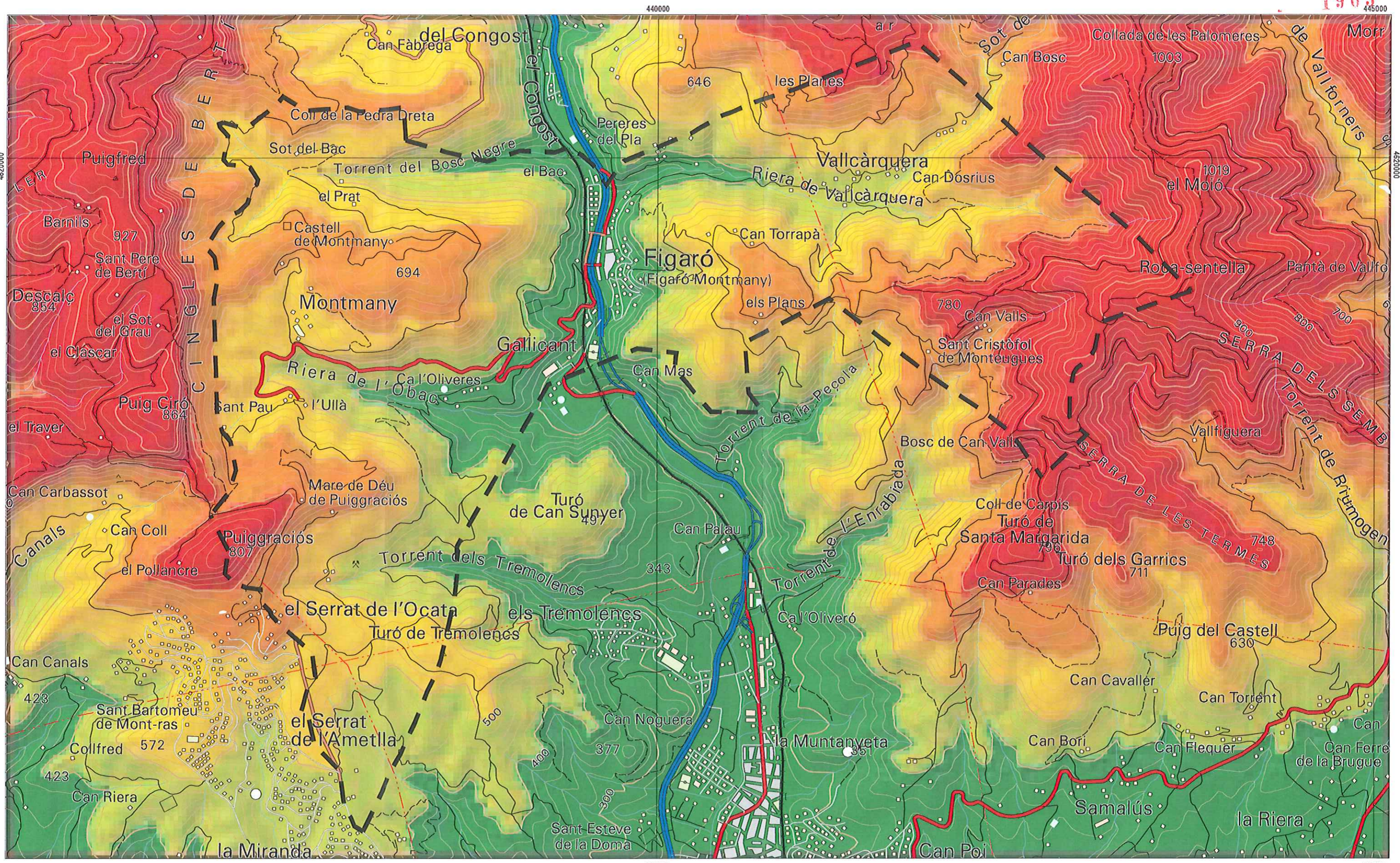
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

2 ORTOFOTOMAPA
Institut Cartogràfic de Catalunya
Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

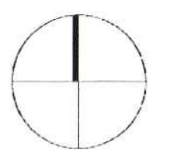

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

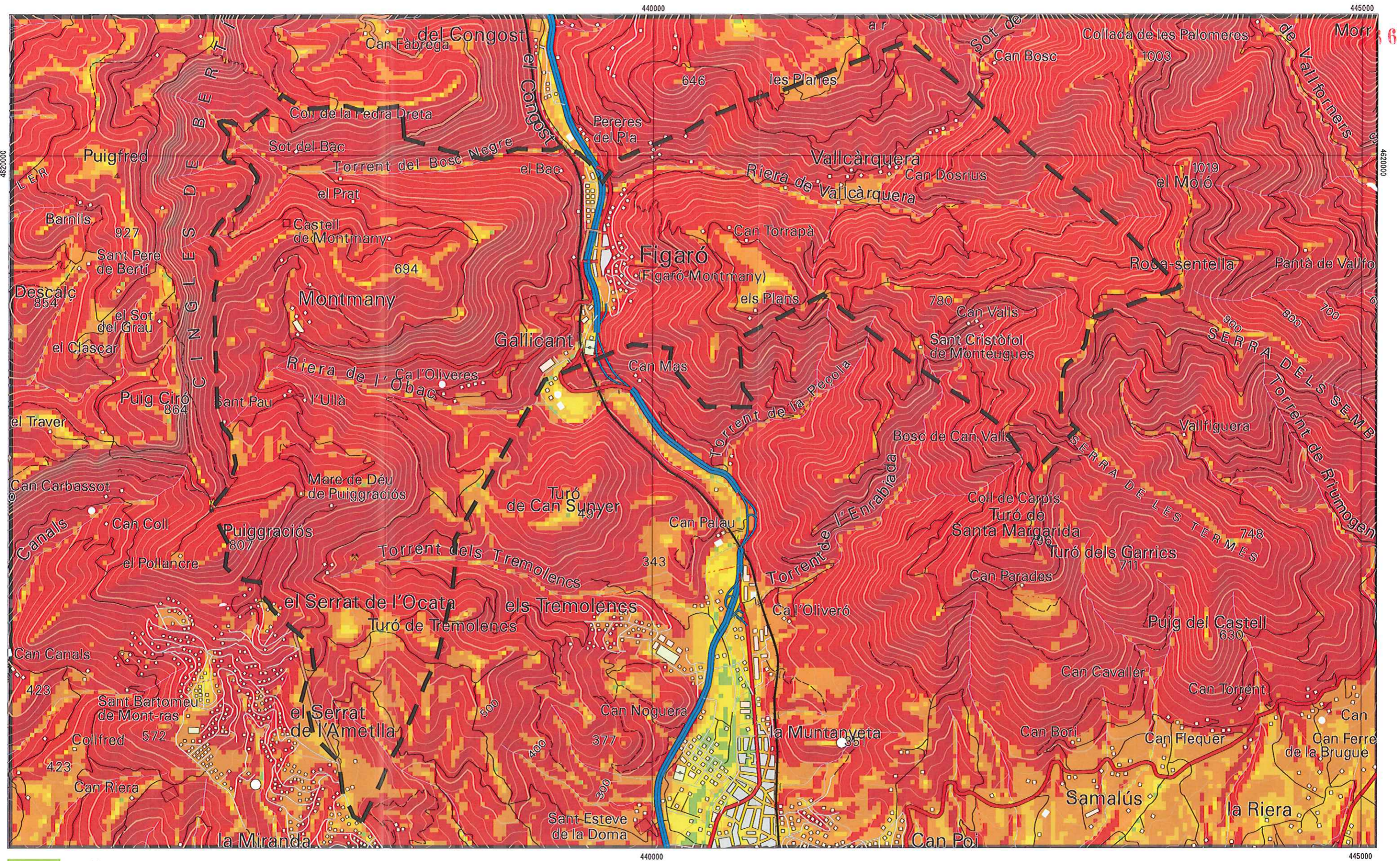
3 ELEVACIONS DEL TERRENY
 Institut Cartogràfic de Catalunya

Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

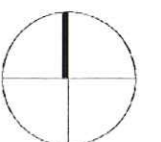
escala: 1/35000

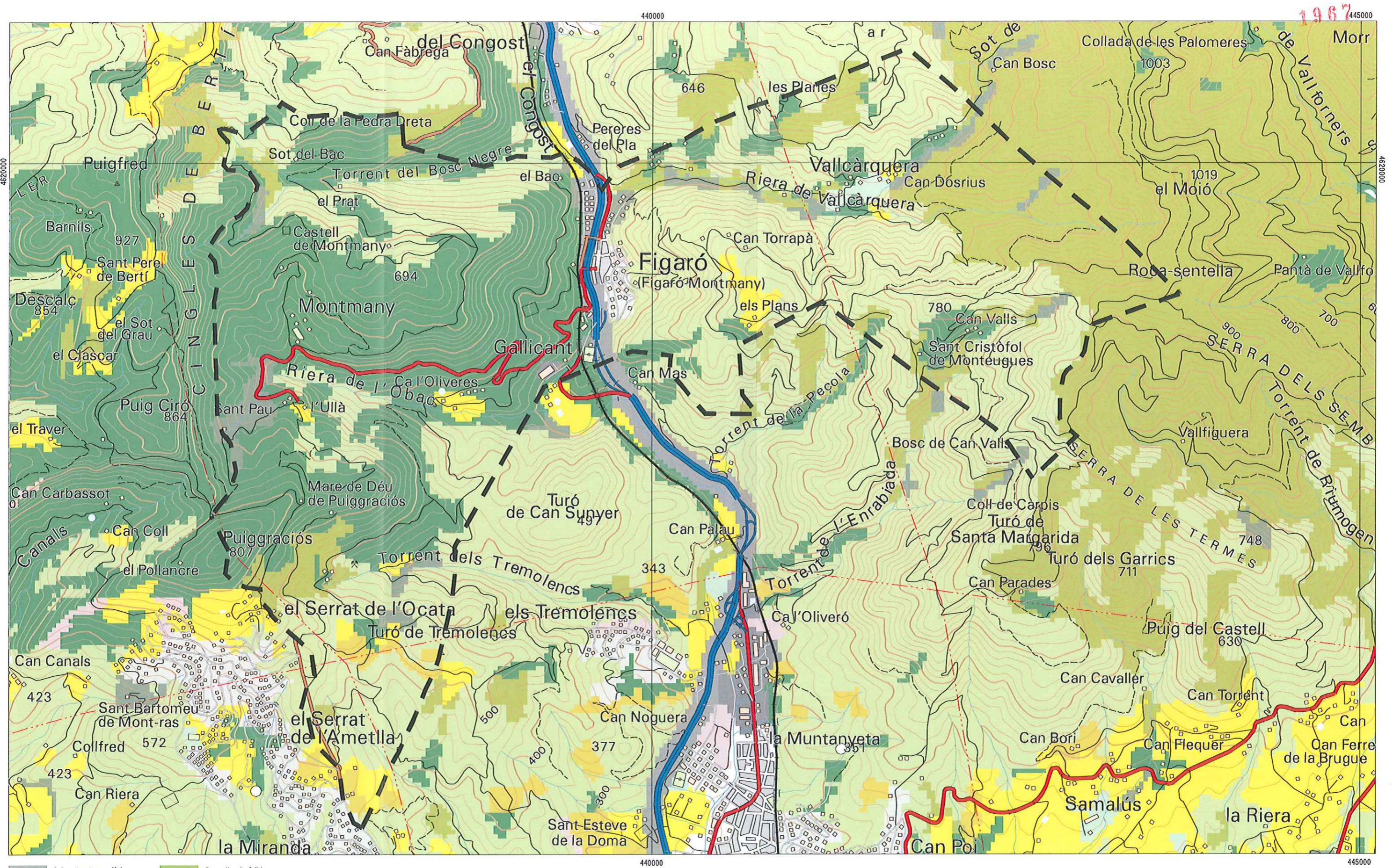
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

4 PENDENTS
 Institut Cartogràfic de Catalunya
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

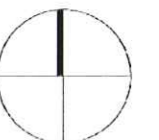
	Infraestructures viàries		Bosc d'escleròfil·les
	Urbanitzacions		Bosc de caducifolis
	Nuclis urbans		Bosc d'aciculifolis
	Zones industrials i comercials		Sòl amb vegetació escassa o nul·la
	Conreus herbacis de secà		
	Conreus herbacis de regadiu		
	Fruïters de secà		
	Bosquines i prats		

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

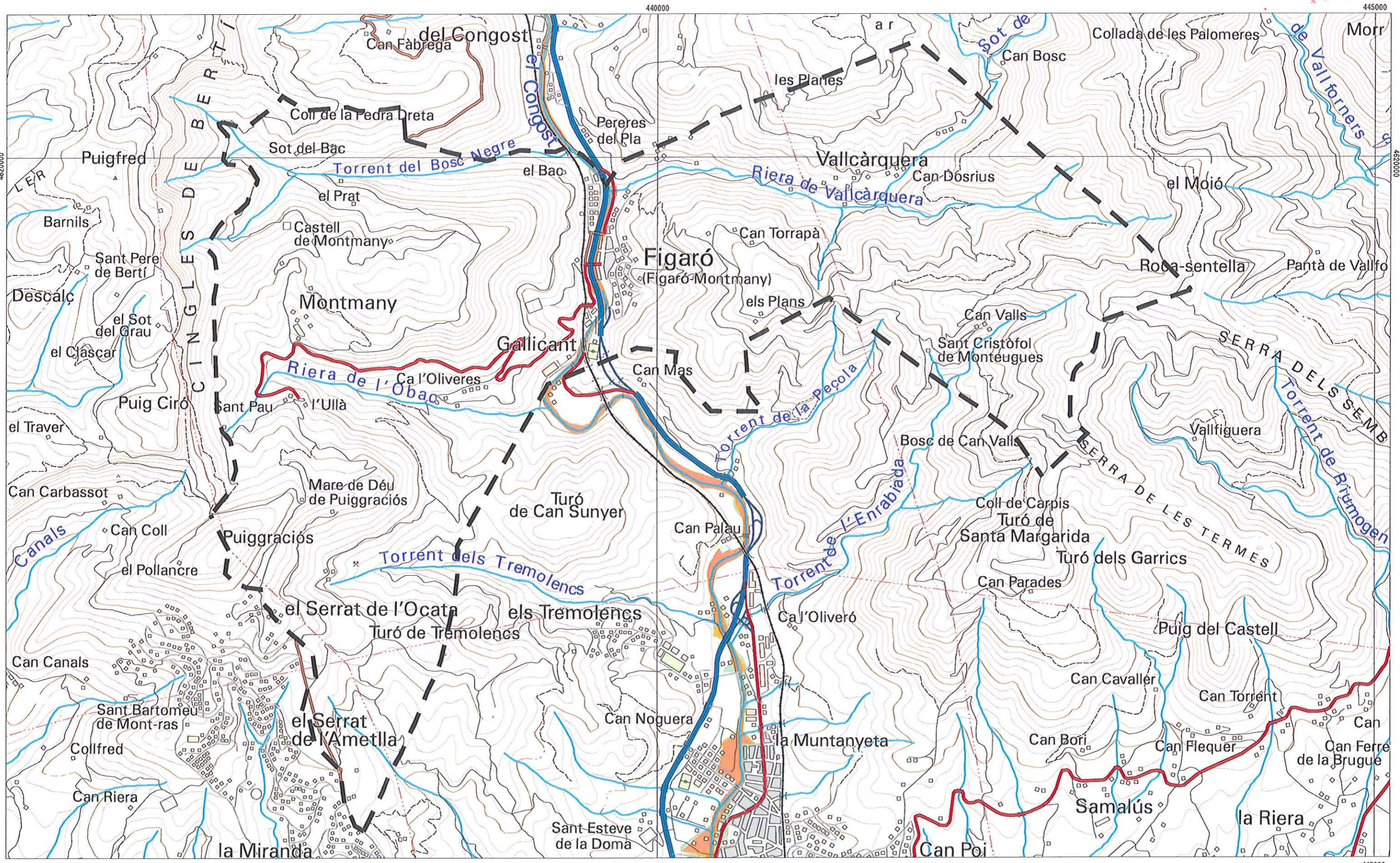
5 USOS DEL SÒL
Departament de Medi Ambient i Habitatge

Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

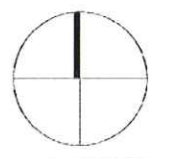

- Àrea inundable, per a període de retorn de 50 anys
- Àrea inundable, per a període de retorn de 100 anys
- Àrea inundable, per a període de retorn de 500 anys
- Zona de risc geomorfològic

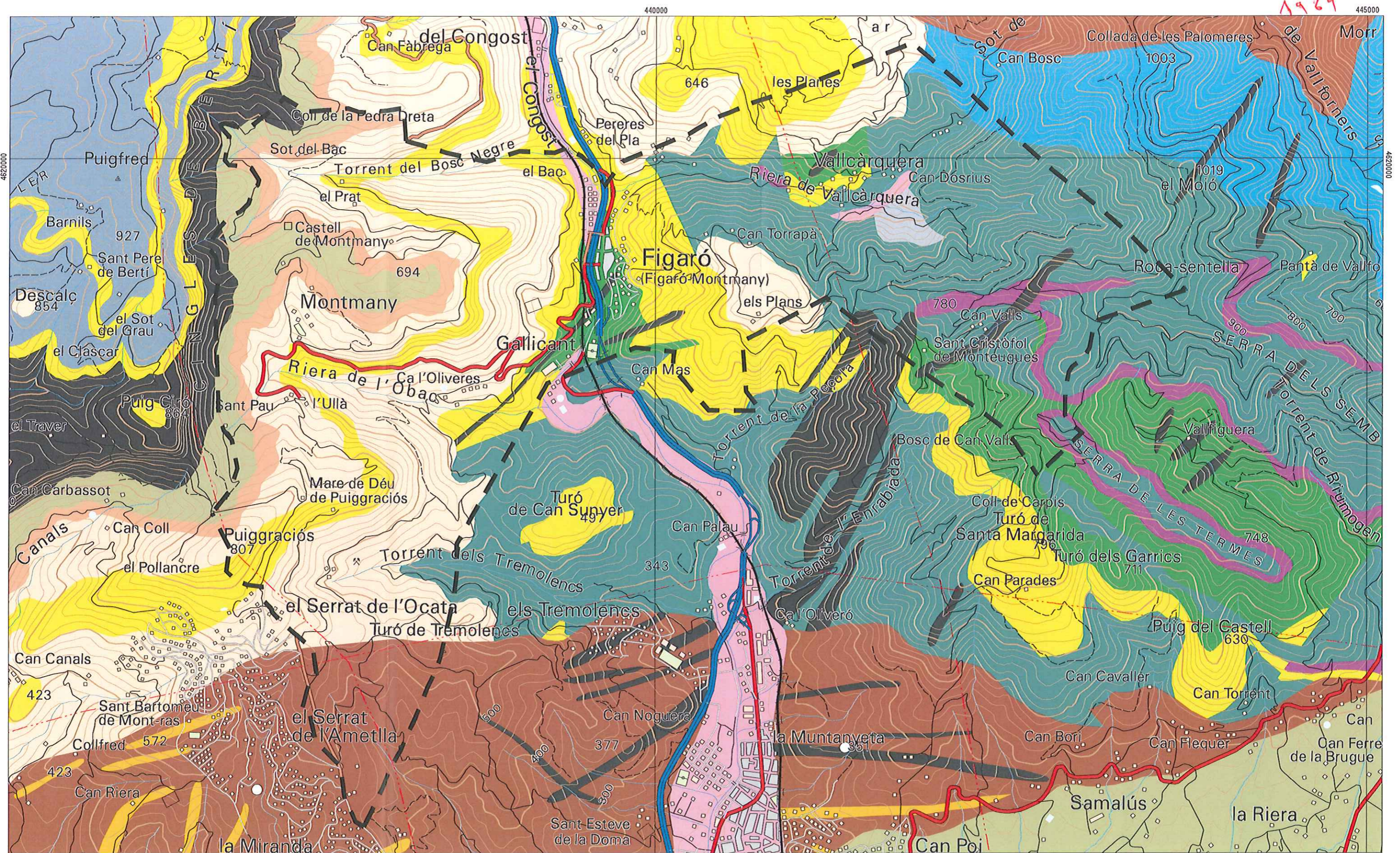
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

6 HIDROLOGIA
 Institut Cartogràfic de Catalunya
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

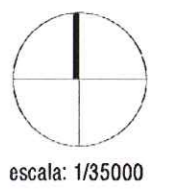

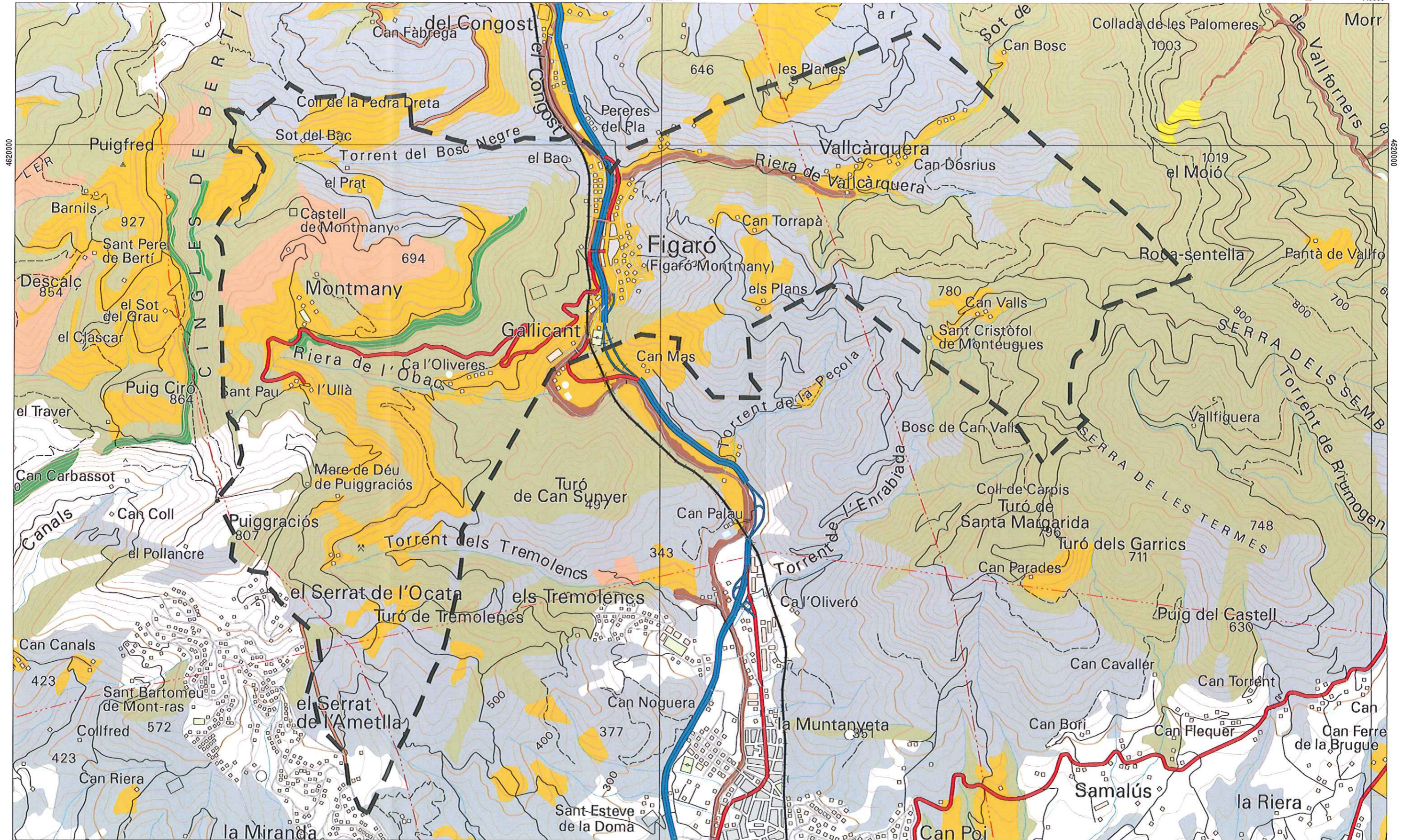
	aplites		graves		Geòtop inclòs
	argiles		gresos		
	calcosquists		lidites		
	calc?ries		margues		
	diorites		pissarres		
	dolomies		p?rirs ?cids		
	filúlites pigallades		sorres		
	granitoides		Geozona		

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

7 LITOLOGIA DOMINANT
 Departament de Medi Ambient i Habitatge
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

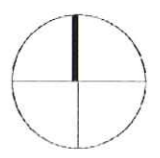

- Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera
- Alzinars i carrascars
- Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola
- Fagedes acidòfiles
- Pinedes mediterrànies
- Prats mediterranis rics en anuals, basífils (Thero-Brachypodietalia)
- Tarteres silícies medieuropees i dels indrets freds i humits de l'alta muntanya
- Vernedes i altres boscos de ribera afins (Alno-Padion)

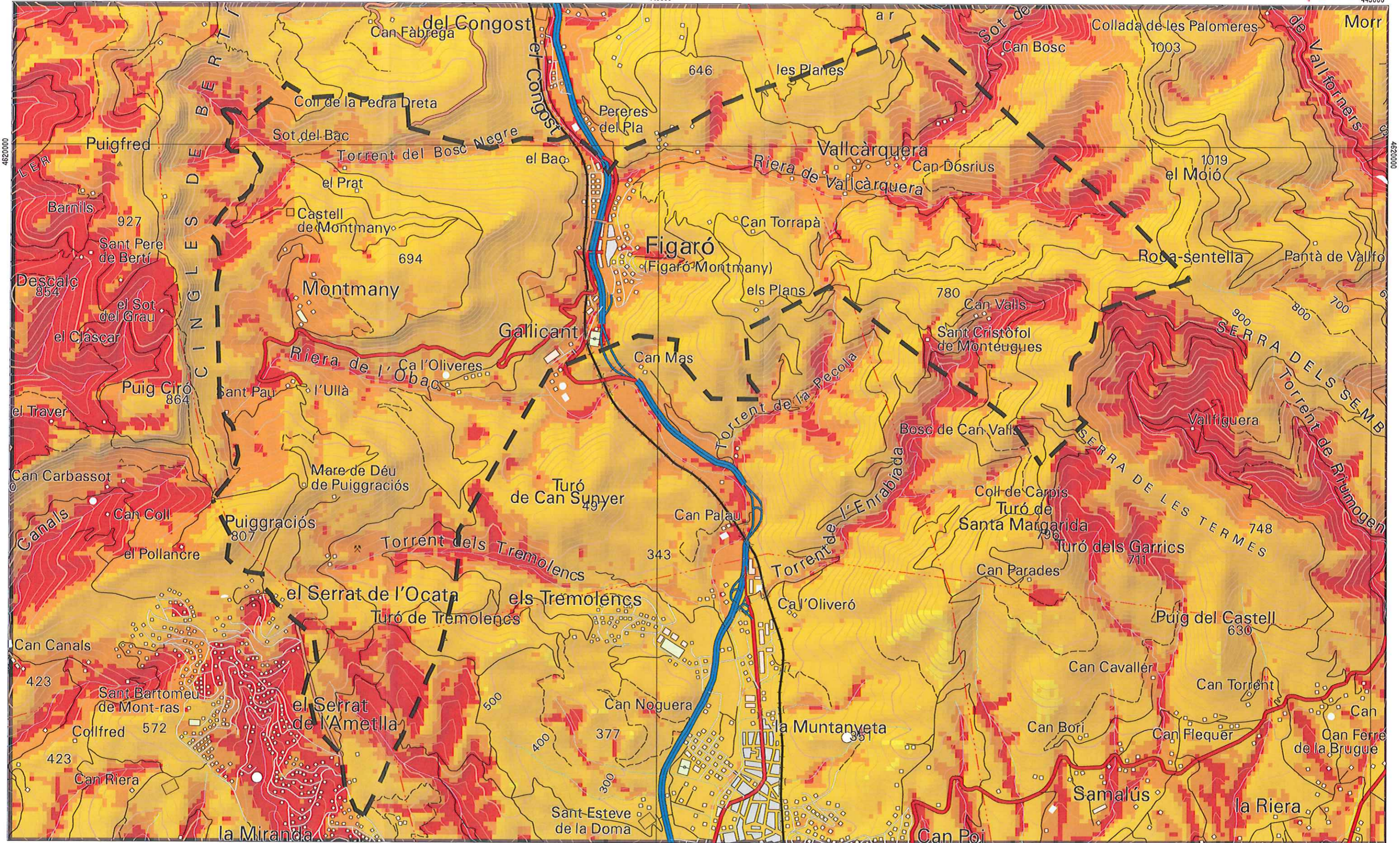
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

8 HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI
 Departament de Medi Ambient i Habitatge
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

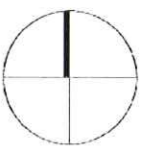
escala: 1/35000

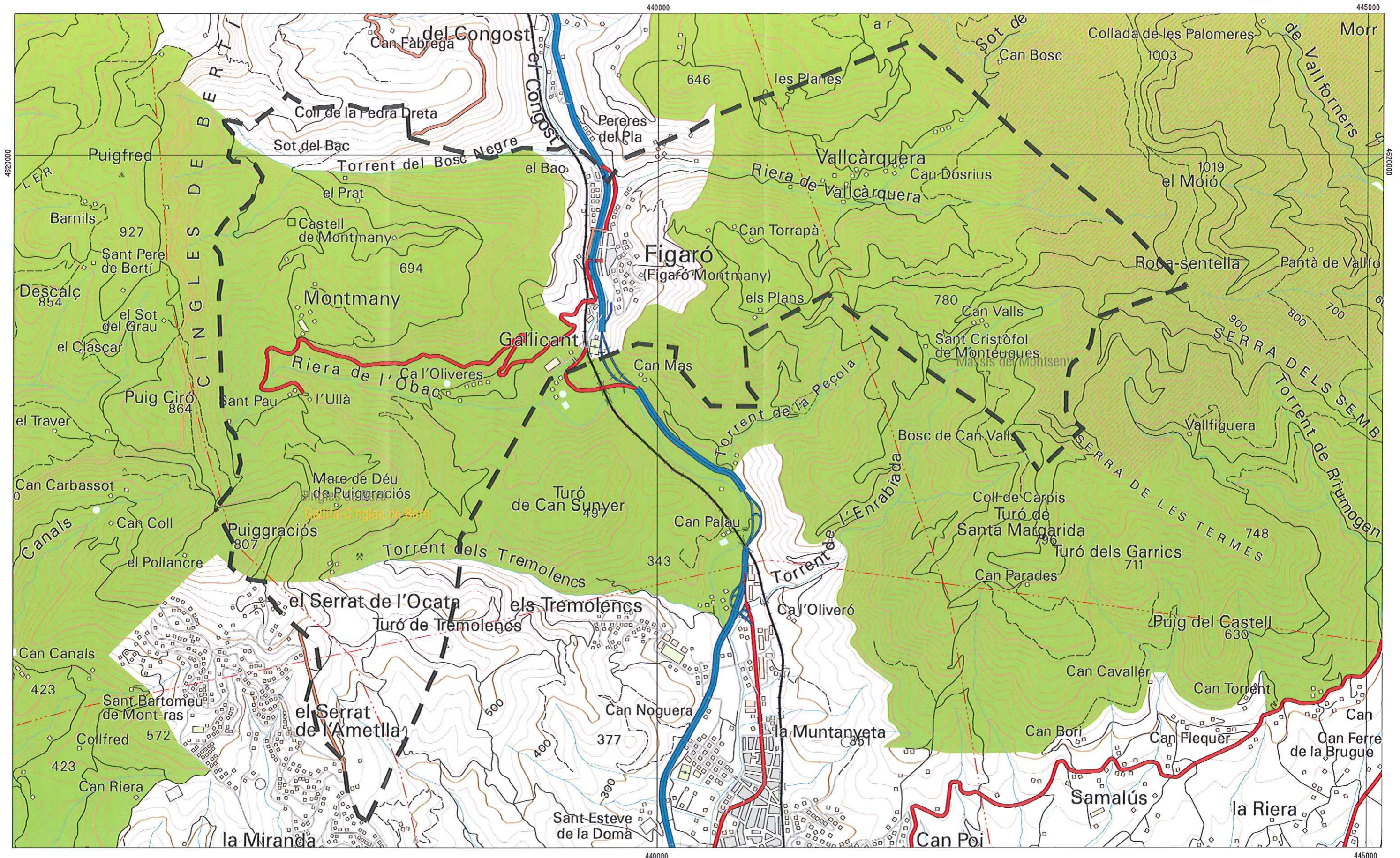
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

10 VISIBILITAT
Elaboració pròpia
Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

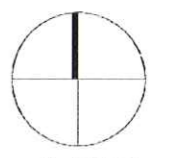

- Espais inclosos al PEIN i XN2000
- Espais inclosos al PEIN
- Espais de la Xarxa Natura 2000
- Parc Natural

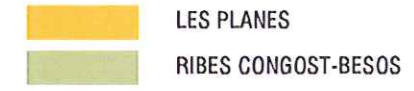
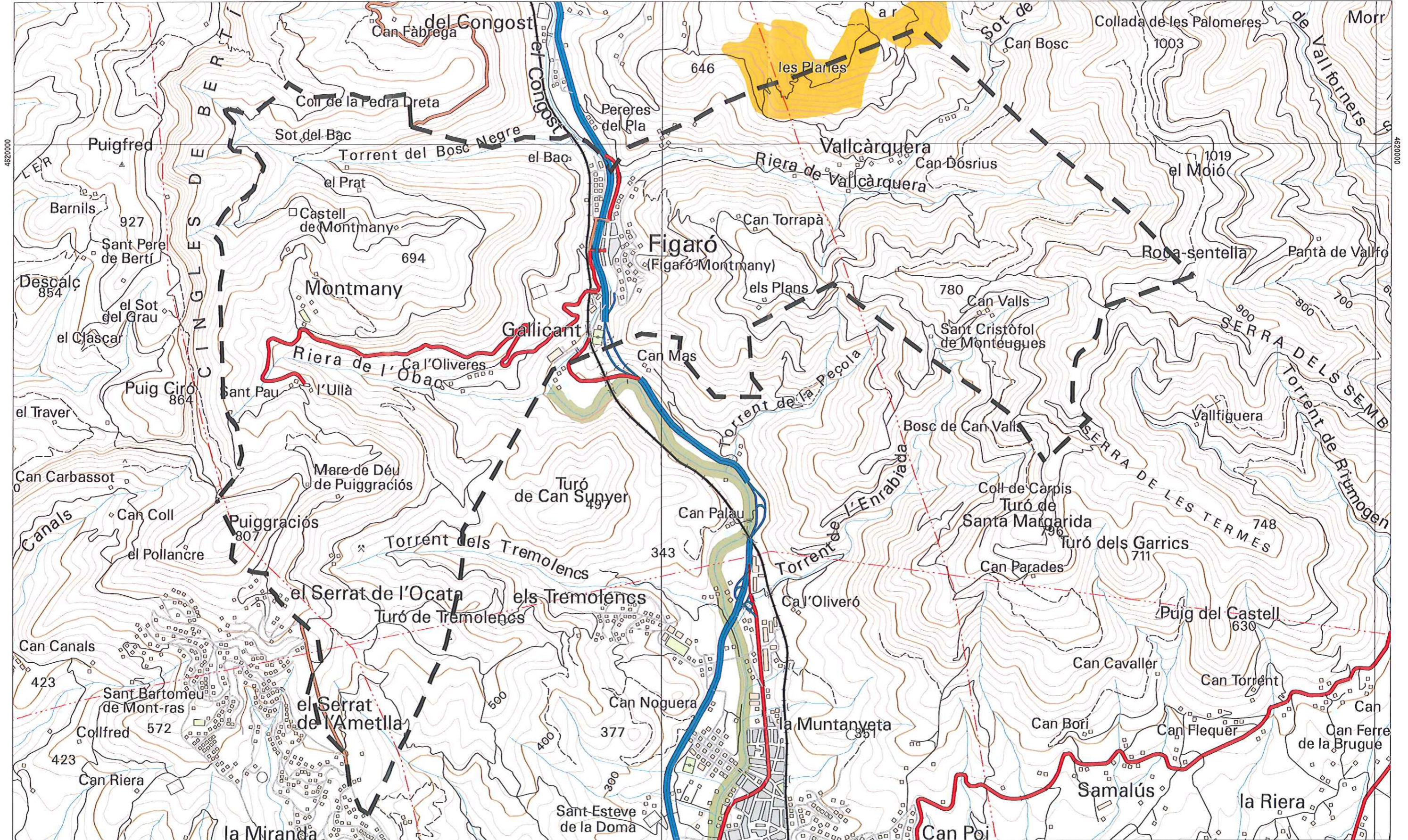
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

11 FIGURES DE PROTECCIÓ
 Departament de Medi Ambient i Habitatge
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

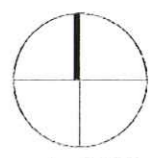

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

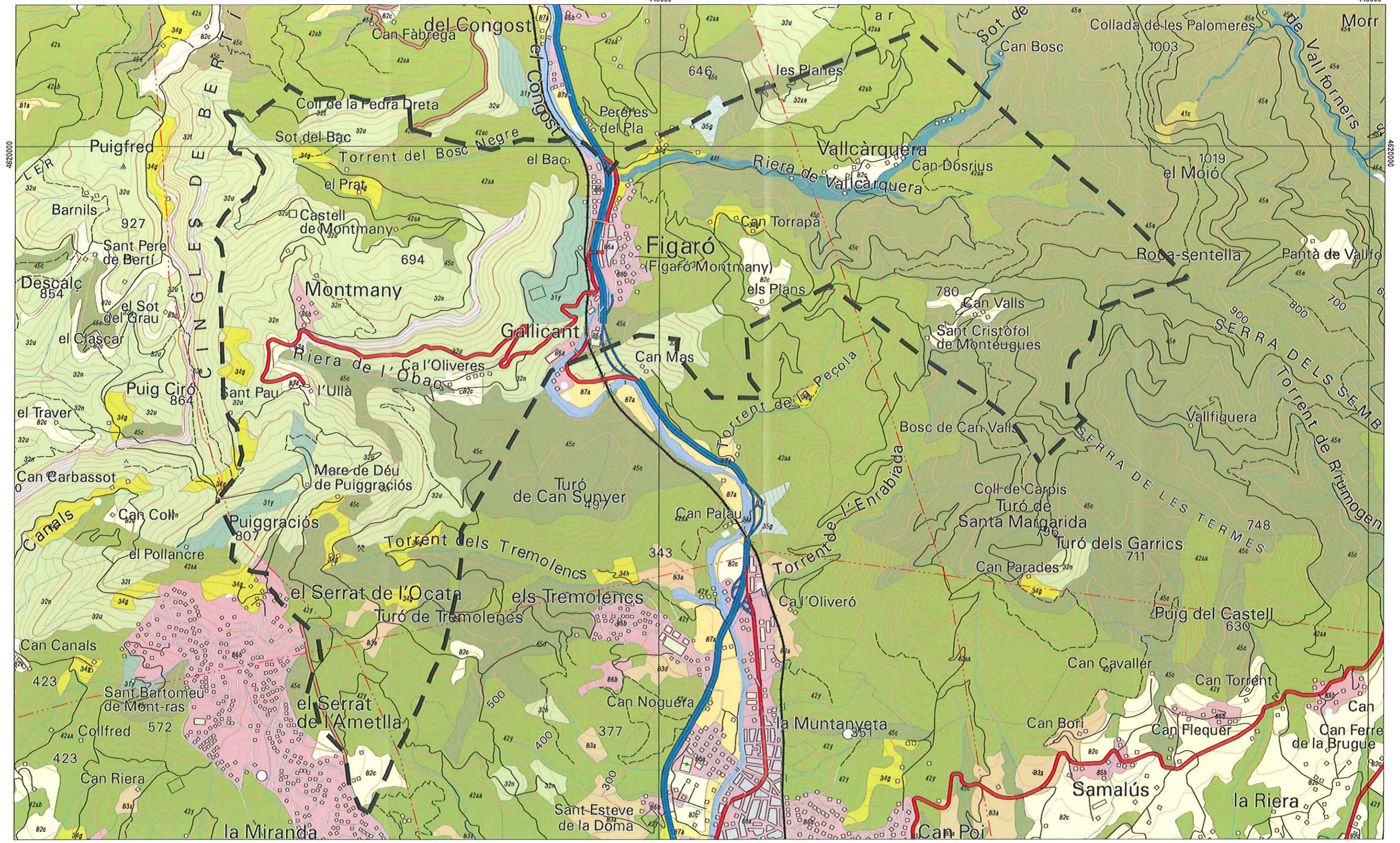
12 - BOSCOS D'UTILITAT PÚBLICA
 Departament de Medi Ambient i Habitatge

Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

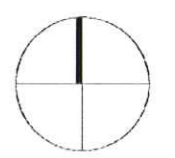
- Aigües corrents
- Aigües dolces estagnants
- Boscos aciculifolis i boscos mixts de caducifolis i coníferes
- Boscos caducifolis, planifolis
- Boscos escleròfil·les i laurifolis
- Boscos i bosquines de ribera o de llocs molt humits
- Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescs de terra bal
- Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis

- Camps abandonats, ermots i àrees ruderals
- Conreus herbacis
- Conreus llenyosos i plantacions d'arbres
- Prats (i comunitats afins) d'alta muntanya i prats acidòfils secs
- Prats generalment basòfils de terra baixa i muntanya mitjana
- Tarteres i roques no litorals
- Zones urbanes i àrees industrials

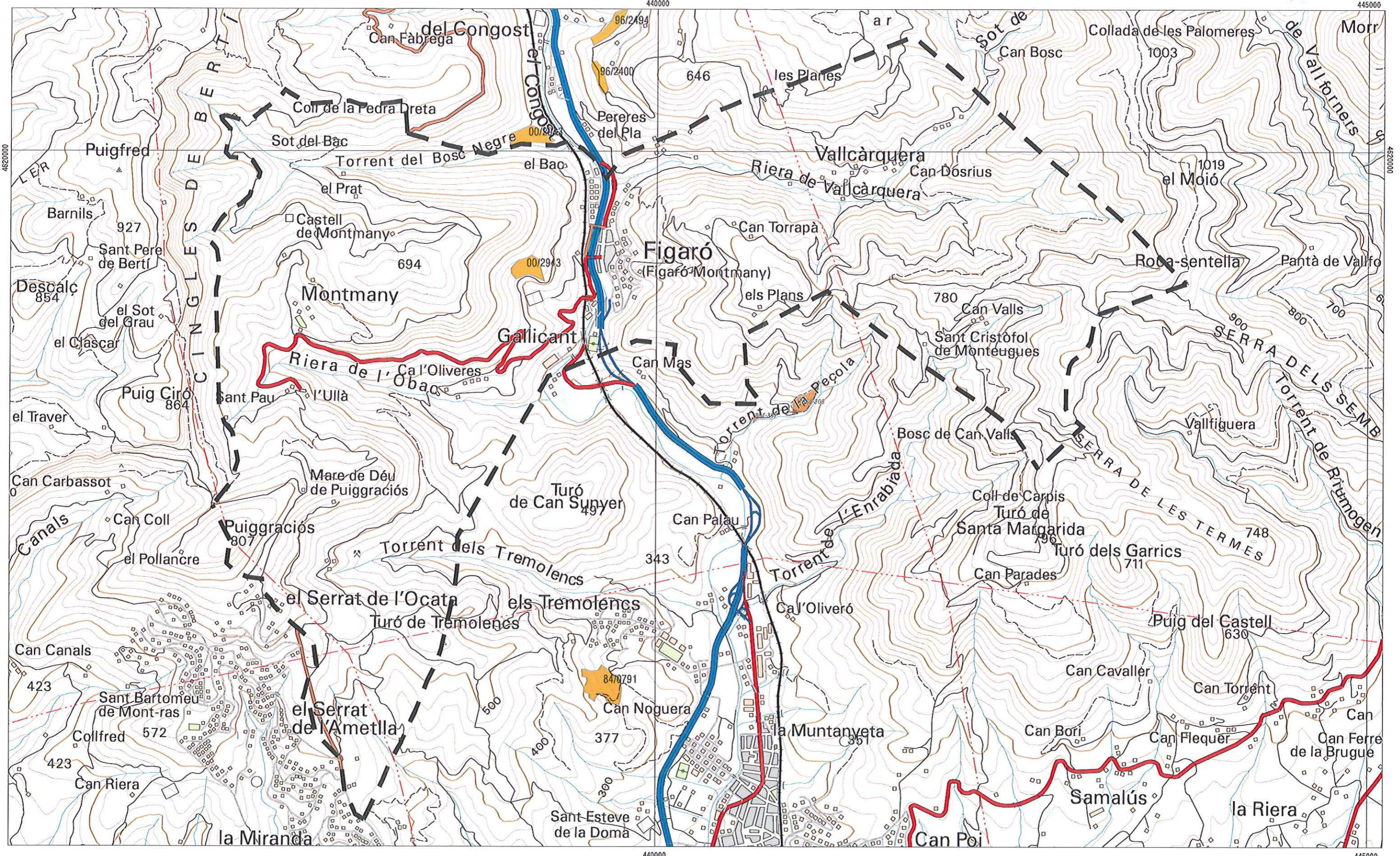
INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

3 MAPA D'HÀBITATS
 Departament de Medi Ambient i Habitatge
 Març de 2008

IAP: LA LLENA ambiental, serveis i projectes

escala: 1/35000

- Activitats extractives abandonades
- Activitats extractives en funcionament

INFORME AMBIENTAL PRELIMINAR PEL POUM DE FIGARÓ-MONTMANY (VALLÈS ORIENTAL)

14 - ACTIVITATS EXTRACTIVES
 Departament de Medi Ambient i Habitatge. Any 2007
 Març de 2008

